Turkish Studies *Social Sciences*

Volume 14 Issue 3, 2019, p. 937-962

DOI: 10.29228/TurkishStudies.22875

ISSN: 2667-5617

Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info / Makale Bilgisi

✍ *Received/Geliş:* 02.04.2019

✓ *Accepted/Kabul:* 10.06.2019

✍ *Report Dates/Rapor Tarihleri:* Referee 1 (05.04.2019)-Referee 2 (11.04.2019)- Referee 3 (11.04.2019)

This article was checked by intihal.net.

NIHÂL ATSIZ'IN BİLİM İNSANI KİMLİĞİ VE TÜRK BASININ NIHÂL ATSIZ'A YÖNELİK YAKLAŞIMI

Özgehan ÖZKAN*

ÖZ

Nihâl Atsız edebiyat, dil ve tarih konusunda eserleri olan bir bilim insanıdır. Türkçülük denildiğinde Ziya Gökalp, Yusuf Akçura gibi isimlerle birlikte ilk akla gelen kalemlerdendir. Bunun yanı sıra Başta Bozkurtların Ölümü olmak üzere romanları 100'ün üzerinde baskıya ulaşan bir yazardır. Okurları, sevenleri kendisini "Atsız Ata", "Gök Bilge" gibi lakaplarla efsaneleştirmektedirler. Böylesi bir yüceltme ve benimseme başka hiç bir yazar için söz konusu değildir. Atsız'ın savunduğu görüşleri benimseyen ve bu doğrultuda fikir ürünleri ortaya koyan kalemler olduğu gibi farklı dünya görüşlerine sahip olan, Atsız'ın fikirlerine karşı olan kalemler de bulunmaktadır. Ancak gazetecilik mesleği, hangi görüşte olunursa olunsun tarafsız olmayı, okuru yanıltmamayı gerektirmektedir. Bu nedenle bu fikir karşıtlığının gerçek bilgiyi çarpıtma, görmezden gelme, kamuoyunu yanıltma, yalan haber yayınlama haline gelmemesi gerekmektedir. Bu tip bir davranış, değil basın-yayın etiği ve ilkelerinin, insanlık ilkelerinin de tamamen dışındadır. Bu araştırmada Nihâl Atsız'ın kafatası ölçtüğü ve insanların Türk olup olmadığına bu ölçüme göre karar verdiği iddiasının basında işleniş biçimi incelenecektir. "Gerçekte olan" ve "Basının sunduğu" arasındaki fark söylem analizi yöntemi ile ortaya konacaktır. Diğer taraftan Nihâl Atsız'ın medyada sunulduğu gibi gayri ilmi yollara başvuran, sadece bazı aşırılıklardan ibaret bir karakter olmadığı hem kendi makaleleri, hem de onun hakkında yazılan ilmi araştırmalara yönelik bir literatür taraması ile ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nihâl Atsız, Kafatası, Medya, Tarafılık, Basın etiği, Türk Tarih Tezi, Fiziki Antropoloji

* Dr. Öğr. Üyesi, Trabzon Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü, E-posta: ozgehan8@yahoo.com.tr

NİHAL ATSIZ'S IDENTITY AS A SCIENTIST AND APPROACH OF THE TURKISH PRESS TO NİHAL ATSIZ

ABSTRACT

Nihâl Atsız is a scientist with works on literature, language and history. When the subject is about the Turkism, he is among the authors that firstly come to mind, together with persons such as Ziya Gökalp and Yusuf Akçura. In addition, he is an author, whose novels, especially “Bozkurtların Ölümü” have reached more than 100 editions. His readers and fans make him legendary, attributing to him the titles "Atsız the Ancestor", "Sky Wiseman". Such a dignification and adoption are out of question for any other writer. There are also authors that adopt the ideas advocated by Atsız and that reveal ideas in this direction, as well as authors against the ideas of Atsız, who have different world views. However, the profession of journalism requires to be neutral -no matter what the opinion is- and not to mislead readers. Therefore, a difference of opinion should not cause to distort and ignore the real knowledge, mislead the public and publish false news. This type of behaviour is contrary not only to the ethics and principles of the press-publication, but also to the principles of humanity. In this study, it will be examined how the press presents the allegation that Nihâl Atsız measures the skull and decides according to this measurement whether people are Turkish or not. The difference between “the reality” and “presentation of the press” will be revealed with the discourse analysis method. On the other hand, it will be revealed that Nihâl Atsız is not a character composed of only some extremes and resorting to unscientific methods, as presented in the media, with a literature review of both his own articles and scientific researches about him.

STRUCTURED ABSTRACT

Nihal Atsız is widely known in the public with his Turkish identity and commitment in this field. He is also known for his novels such as “Bozkurtların Ölümü” (1946), “Bozkurtlar Diriliyor” (1949), “Deli Kurt” (1958), “Ruh Adam” (1972), “Dalkavuklar Gecesi” (1941) and “Vitamin Z” (1959). Especially since 1946, in which his novel “Bozkurtların Ölümü” was firstly printed, it has had a great influence on the generations. It has reached its 127th edition with the publication by Ötüken Neşriyat in 2017. This novel is a work that even those who are opposed to Atsız and those who are in opposing world views have recognised the impact of Atsız on the generations. What is more and the more important than all these, Nihal Atsız is a scientist who wrote his first scientific article at the age of 21.

In this study, it is aimed to determine how the Turkish media makes a presentation regarding Nihal Atsız. The profession of journalism is a profession in which the reporting style needs to be used as impartially as possible, regardless of the general broadcasting policy of the media institution for which a journalist works or the world view of the journalist. Even if absolute neutrality is not possible in terms of human nature, not distorting the truth, adding new additions to it, not ignoring some parts or all of them are among the professional rules that

must be followed. On the other hand, it is seen that the media has moved away from this professional principle. The way of presentation of the press for topics related to Nihal Atsız is also an example of this attitude. While any subject related to the Atsız is presented in the media, usually a content that is detached from its context and based on prejudices, not on the knowledge, is presented. A speculative and sloganized content which is detached from its reality, is exhibited with the elements framing the news such as headings, upper headings, sub-headings, spots etc. Atsız's scientific perspective, the rigorous approach based on evidence, the scientific works he put forward, the effect left over by generations of literary works, the character structure which does not make any concessions under any circumstances for the matters he believes in are completely ignored in the presentation of news. He is conveyed to the readers as a caricatured portrait that tries to determine national allegiance by measuring the skull with a strange instrument in his hand in a way that does not identify with the reality.

In the study, a discourse analysis will be conducted for news texts. The expressions used in headings, spots and news texts and the perception of Nihal Atsız which is tried to be created among readers will be revealed.

In addition to the discourse analysis, a literature review has also been conducted in this study. In this literature review, firstly all news articles in the national newspapers which bring the words Nihal Atsız and skull have been reviewed. After the newspaper archive review, all of the Nihal Atsız's articles have been reviewed and it has been revealed through these articles how he strongly criticized any claim if it was not based on evidences or scientific basis, even if it was compatible with the world view he devoted to his life, and some examples will be conveyed about how he put forward his own thesis supported by and based on sources and evidences. In addition, some examples regarding this feature of Atsız will be given from the statements of the scientists who conduct research about Atsız and/or recognize Atsız personally.

1.2. Sample News

Habertürk Newspaper-09.10.2009

Heading:

Skull size which declares 30 nations as enemy

Assessment:

The heading of the news is "Skull size which declares 30 nations as enemy". In the subtext of the heading, the message "the measure of skull has seriously been made and make us an enemy of 30 nations" is given. The heading is based on the ideology of the journalist who has written the news, not the actual information; has lost its neutrality by passing through the ideology filter instead of information filter. When the full text of the news is analysed, it is seen that the content is misleading for readers. It is possible to list the misleading elements in the news as follows:

1-The allegation that Yağmur Atsız seriously said that her father was a person measuring skull. It is stated in detail below in the section "Explanations from their sources about whether Nihal Atsız measured

skull or not, in order to determine Turkishness" whether this allegation is correct or not.

2- The allegation that Alparslan Türkeş, the former leader of the MHP, parted ways with Atsız because of his racist acts and discourses, and had not even gone to his funeral. The newspaper claims that Alparslan Türkeş did not go to the Atsız's funeral because he was a racist. However, the reason why Atsız and Türkeş parted their ways with each other is not the Atsız's racism, but existence of some discrepancies between them. It is misleading to describe this situation in the way that the newspaper claims with words: "Türkeş was not a racist and, therefore, parted ways with Atsız as he did not approve of racist acts and discourses of Atsız."

Nihal Atsız always stayed away from politics. The manner in which the policy works has never complied with Atsız's uncompromising character structure. Not only Türkeş's unilateral initiative and determination but also the fact that Türkeş had some attitudes which could not be approved by Atsız, played a role in the separation of roads. As mentioned in the Atsız's article (2015:403) titled "Those who do not know what they have done" without any reference to any specific name, the addressee of the statements such as "the leadership of those who wrote letter to those who had interrogated themselves in the past and said "I have understood my mistake. I ask you to forgive me" is nothing more than Don Quixote's vanity. Such leaders are doomed to go out of existence in the first election. The eagle can ascend to the high hills, sometimes the snake can also ascend, but the eagle rises, the snake crawls out." is Türkeş. Atsız's statement "Men of honour do not make concessions, there is no compromise of honour" reveals his clear and sharp attitude in this matter.

3- The Atsız's testimony written for his son where Atsız declared 30 nations as enemy (Although this information is true, the Atsız's hostility is not based on the skull size, but on the actual historical events among nations in the history. Atsız also has a historian identity and he is a scientist who has mastered Turkish history). According to the news, a perception that Atsız declared 30 nations as enemy according to a non-scientific criterion such as the size of skull is created.

1.3. Sample News

Evrensel Newspaper-06.01.2017

News heading:

The children are entrusted to whom in schools!

Subheading:

Nihal Atsız's verses "You are beautiful while even killing and shooting" have been given a place on a school board in Ankara.

Assessment:

The subject of the news is a verse cited from the poem named "Geri Gelen Mektup" in the Nihal Atsız's novel named "Ruh Adam" which is exhibited on a wall board prepared by the Tınaztepe Anatolian High School. The newspaper sees placing a verse from Atsız's poem on a

school board as a serious situation which is expressed with the heading "The children are entrusted to whom in schools!" and presents the news in way that causes the sense of horror. In order to support these claims, the news content was prepared with these sentences: "Known for his racist ideas, Turanist Author Nihal Atsız's verses "Shoot with your glorious weapon to recover the heart sense, you are beautiful while even killing and shooting" were exhibited in the special board prepared for him." This verse which is thought to be harmful by the newspaper or presented as "harmful" is reflected as if it were a text that contains violence due to either the conscious distortion of the newspaper, or the lack of research/knowledge. However, this poem where this verse is written is "Geri Gelen Mektup" in the Nihal Atsız's novel named "Ruh Adam" does not contain violence and is not harmful for children, on the contrary, is a naïve love poem. The newspaper presents this verse that expresses the admiration towards the girl in love, to its readers by describing it as "dreadful". In this poem, there is no small praise to die or kill. The one thing which is praised in this verse is the girl with which the hero of the novel falls in love. The ideological structure and the general publication policy of the newspaper may not adopt the Atsız's views. The newspaper can publish the news in a completely opposing ideological line. There is no problematic situation. This is the natural right of the newspaper. However, it is outside the professional principles to mislead the reader, to be distorted from the context of reality, to speculate about any name which it opposes to, and to provide speculated content.

2.Unreality of the Allegation that Nihâl Atsız measured skulls to determine the Turkishness

2.1- Explanation from the Yağmur Atsız's Book

The actual presentation of the press about the fact that Nihal Atsız was seriously measuring the skull was predominantly based on his son Yağmur Atsız's book, *The 65 Years of My Life*. The relevant chapter is summarized as follows (2006: 27-28):

„Physicians make "pelvis" measurements to predict whether pregnant women will suffer from complications due to enormity of the baby during delivery. Today, these measurements are certainly made with much more precise methods. But, this was the instrument used in the early 20th century. I mean we have found out that the method was that... Atsız had an extraordinary sense of humor. I'm guessing that the constant repetition of the "Skullman" claims about him made him a little bit annoyed. If I have to say without any equivocity, a moment came and Atsız muttered himself like: 'So is skulls man, huh? Then you will see the skulls man!'"

Claims have been made that Atsız has been resorting to unscientific methods such as measuring the skull since the beginning of his writing career. The most recent source of these claims is the book "Ömrümün 65 Yılı" from which a quotation is made above. However, when the relevant chapter is read, it is clearly understood that this is a humorous language, and refers to a behavior of Atsız that reflects the sense of humor.

2.3- Yağmur Atsız's Explanation to Medyarakar Website

One of the reasons why Yağmur Atsız needs to make such an explanation is also the examples that reflect biased attitude of the press against Atsız. As can be seen in the news article mentioned above, the Hürriyet newspaper has not only published misleading news about Atsız, but also has not published the statement (refutation) sent by Yağmur Atsız. The Yağmur Atsız's statement which should be published by the Hürriyet newspaper, the main addressee of Yağmur Atsız, however, has been published on the Medyaradar website as the Hürriyet newspaper have not fulfilled this professional duty, is as follows:

Atsız was neither a "skulls man" nor a "blood analyst"... Those who make out these ugly allegations are malicious or ill-willed and evil-minded and illiterate people whom you are also trying to get to the right path. If the authors copy the manuscripts previously written on that subject without examining themselves, the matter becomes a "documented truth"(!). If it is difficult to read long texts for you, you can open the book "Türk Tarihi'nden Portreler" ("Ötüken Publishing House") written by Yılmaz Öztuna, the historian and the closest friend of Atsız, and read Atsız's section. This section consist of only 15 pages. In addition, he would actually measure skulls, but he would do it to tease with those who believed that he was a "skulls man."

The Yağmur Atsız's refutation not published in the Hürriyet newspaper clearly demonstrates that media makes a presentation which misleads the readers of the newspaper and is detached from the context of reality about a person not living any more.

2.4- Response shown to the physics anthropology teacher, Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu, in the matter of skull measuring while he was an assistant at the Istanbul University

The idea of accepting physical characteristics as a criterion to determine the ethnic belonging of people began in Europe in the 19th century. Gültekin states (2015:93) that the positivism, which was the dominant paradigm in Europe in the 19th century, also reflected to social sciences, the discoveries of the Europeans in America, Australia and Africa and the discovery of different-looking people caused them to question their position in the world and to show tendency towards a new classification-definition, and he also states as a reflection of this trend starting in Europe to Turkey as follows: "The reasons for the recognition of anthropology as "race science" even in the early 21st century in Turkey or why the "race" concept still continues to stay popular in current political debates and popular culture in the present day and age can be searched from a century ago. In the period of the Turkey's modernization and nation-state formation process from the 1st Constitutional Monarchy to the 1940s years, the "science area" has been a gradually increasing importance and, especially after the Republic period, has a specific importance obtaining a multi-featured position. In this period (Physics) Anthropology, especially with the proclamation of the Republic (as accepted by Europe), has been accepted as "the science of race".

Graduated from the Istanbul Medicine Faculty and taking anthropology education in Paris, Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu was appointed to the Istanbul University upon his return to Turkey and

became the teacher of Nihal Atsız. According to the main stream scientific paradigm of that period, Kansu was a teacher who believed that the race could be determined with skull measurement. Under these conditions, while Atsız can be expected to be compatible with this movement under the Turkism to which Atsız dedicated its life and this can be natural, on the contrary, Atsız strongly expressed with a sharp language that this kind of method for race determination is not scientific, and objected to it at the cost of opposing the political and scientific figures of that period.

The result of the research has revealed that the media, no matter whether the position itself as a neutral mass newspaper, or if it is in a certain ideological line, presents misleading content to his readers regarding Nihal Atsız. Media does not present information based on knowledge, research and reality about Atsız. It reflects the matter on the basis of rumours, prejudices and negative pre-assumptions. One example of this biased attitude is the allegation that Nihal Atsız determines the race by measuring the skull. When any issue which has a value of the news and includes any information regarding Atsız is also on the agenda, it is seen that a slogan reporting is made and Atsız is referred together with the expression “measuring the skull”. Research has revealed that Atsız, at no time during his life, adopted the skull measuring as a scientific method and seriously measured skulls, on the contrary, he argued that this had nothing to do with science, and he made fun of it.

Another example that reveals that Atsız does not rely on physical anthropology data in determining the national belonging is also his statement (2015:25) “The Turks are a group of individuals coming from the Turkish descendant as well as connecting themselves to the Turkish descendant by turkizing as much as those who come from the Turkish descendant, and has no idea of any foreign race in their mind”. Here, it is seen that there is a close approach to the Mustafa Kemal Atatürk’s statement “People of Turkey who founded the Republic of Turkey is called Turkish Nation”.

In brief, Atsız is reflected in a very different way than he is in Turkish press. His scholarship, contributions to the scientific literature, the fact that the main sources used in researches on the subject of history, literature, and bibliography belongs to him, his novels and poems making an impact on large masses are completely ignored and is subject to accusations that have nothing to do with the reality such as “skulls man” “racist”, “shaman”.

Atsız, Nihâl (2012). *Basılmayan Makaleleri*, İstanbul, Togan Publishing House.

Atsız, Nihâl (2015). *Makaleler IV*, İstanbul, İrfan Publishing House.

Gültekin, Ahmet Kerim (2015). *Cumhuriyetin Kuruluş Dönemi Açısından Antropoloji ve Irkçılık Tartışmaları Hakkında Görüşler*, Magazine of Ankara University Faculty of Languages, History and Geography, 55, 1, s. 91-111.

Atsız, Yağmur (2006). *Ömrümün İlk 65 Yılı*, İstanbul, Turkish Literature Foundation Publications.

Keywords: Nihâl Atsız, Skull, Media, Partiality, Press ethics, Thesis on Turkish history, Physical Anthropology

Giriş

Nihâl Atsız kamuoyunda büyük oranda Türkçü kimliği ve bu yolda verdiği mücadeleler ile tanınmaktadır. Ayrıca Bozkurtların Ölümü (1946), Bozkurtlar Diriliyor (1949), Deli Kurt (1958), Ruh Adam (1972), Dalkavuklar Gecesi (1941), Z Vitamini (1959) gibi romanları ile de bilinmektedir. Özellikle Bozkurtların Ölümü ilk basıldığı 1946 yılından beri nesilleri etkisi altına almaktadır. Ötüken Neşriyat tarafından 2017 yılında yayınlanan baskısı 127. basıma ulaşmış durumdadır. Roman Atsız ile karşıt dünya görüşlerinde olan kesimlerin bile nesiller üzerindeki etkisini teslim ettikleri bir eserdir. Ancak bütün bunların yanı sıra ve hatta bunlardan önde olmak üzere Nihal Atsız bir bilim insanıdır.

İlk bilimsel makalesini 1926 yılında henüz 21 yaşındayken yazmıştır. "Ahmed Naci isimli arkadaşı ile birlikte hazırladığı 'Anadolu'da Türklere aid yer isimleri' adlı makalenin Türkiyat Mecmuasının ikinci cildinde yayınlanması ile hocası olan M. Fuad Köprülü'nün dikkatini çeken Atsız, 1930 yılında Edirneli Nazmi'nin divanı üzerinde mezuniyet çalışması yapmış ve aynı yıl Edebiyat Fakültesi'nden mezun olmuştur" (Sertkaya, 2014:38).

Köprülü, kendisindeki ilmi yeteneği gördüğü için akademisyen olma yolunda Atsız'ı teşvik etmiştir. Mezuniyeti sonrası aynı okulda asistan olmuştur. 1931 yılında Atsız Mecmua'yı çıkarmaya başlamıştır. "Nihâl Bey, ilk olarak Atsız Mecmua'daki milliyetçi mücadele yazıları ile şöhret kazanmaya başlamıştır. Böylece, Cumhuriyet dönemi Türkçülüğün en tanınmış ismi ve sembolü haline gelecektir" (Deliorman, 2014:21). Atsızın Atsız Mecmua ile başlayan yayıncılık hayatı "Orhun (1933-1934), Orhun (1943-1944), Orkun (1950-1952), Orkun (1962-1964), Ötüken (1964-1975)" (Karabulak, 2017:33-104) dergileri ile devam etmiştir. Atsız hem ilmi araştırmaları, hem edebi eserleri, hem de dergilerinde yayınladığı makaleleri ile fikirlerini okurlarına aktarmıştır. Yazdıkları hem sayısal olarak hem de içerik kalitesi olarak kendisi ile aynı dünya görüşünü taşımayan bilim insanları tarafından dahi takdir edilen bir kalemdir. Atsız, 20. yüzyılın Türk yazın dünyasının en etkili isimlerinden biridir. "Türk tarihi üzerindeki araştırmaları ile yerli ve yabancı ilim çevrelerinin dikkatini ve ilgisini çektiği gibi şiirleri ve bilhassa romanları ile edebiyatımızda da önemli yer tutmaktadır" (Suver, 1979:7). Bilim insanı, yazar, şair ve Türkçü kimliği ile Türk akademi ve edebiyat dünyasında iz bırakmış olan Atsız, sadece yaşadığı dönemde değil, bugün de 3 Mayıs Türkçülük günü yıldönümlerinde vefat yıldönümlerinde yapılan anma etkinliklerinde ve bu araştırmanın da konusu olan kafatası ölçme iddiasının dönem dönem gündeme getirilmesiyle haber konusu olmaktadır.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada Türk medyasının Nihâl Atsız'a yönelik nasıl bir sunum ortaya koyduğu tespit edilmeye çalışılacaktır. Gazetecilik mesleği, çalışılan medya kurumunun genel yayın politikası ne olursa olsun, ya da gazetecinin dünya görüşü ne olursa olsun olabildiğince tarafsız bir dil kullanılması gereken bir meslek dalıdır. Toplum adına iletişim yapanlar özellikle tarafsız kalmaya gayret etmelidir. Çünkü yaptıkları iş çok önemlidir. Taraflı yayınlarda medya dünyası kirlendiği gibi doğrulara ulaşmakta da geç kalınmaktadır" (Uçar, 2011:21). Mutlak bir tarafsızlık insan doğası itibarıyla çok mümkün olmasa bile gerçeği çarpıtmamak, ona yeni ilaveler katmamak, bazı bölümlerini ya da tamamını görmezden gelmemek öncelikle uyulması gereken meslek kuralları arasındadır. Girgin (2007:51-52) basın meslek ilkelerini açıklamak üzere Basın İlan Kurumu Genel Kurulu'nun 20.05.1964 tarihinde aldığı 25 no'lu kararı örnek göstermektedir. Bu karar 11 maddeden oluşmaktadır. Özellikle 4. maddedeki "Gazetenin ya da gazetecinin şahsi ve de taraf tutan kanaatlerine, haberlerin metninde yer verilemez" ifadesi, gazetecinin ve gazetenin bağlı kalması gereken ilkeyi ortaya koyar niteliktedir. "Haber toplama gazeteci merkezlidir. Tarihsel bir gelenekle haberi şekillendirme süreci gazetecinin meslek yargıları altında yapılmaktadır. Gazetecilere özgü faktörler haberlerin toplanmasını ve yayınlanmasını etkilemektedir" (Kılıç, 2005:133). Gazeteci bilinçli veya bilgisizlik/yeterli araştırmama yapmamak gerekçeleri ile gerçekliği olduğundan farklı sunma hakkına sahip değildir. Bununla birlikte medyanın kimi zaman belli konularda bu meslek ilkesinden uzaklaştığı görülmektedir. Basının Nihâl Atsız ile ilgili konuları işleyiş biçimi de bu tutumun bir örneğidir. Atsız

ile ilgili haber değeri taşıyan her hangi bir konu medyada işlenirken -Türkçü yayın çizgisi olan belli yayın organları hariç- genellikle bağlamından kopartılmış, bilgiye değil; ön yargılara dayanan, speküle edilmiş bir içerik sunulmaktadır. Başlık, üst başlık, alt başlık, spot gibi haberi çerçeveleyen unsurlar ile gerçeklik bağlamından uzak spekülasyon ve slogan üzerine kurulmuş bir habercilik sergilenmektedir. Atsız'ın bilimsel bakış açısına, kanıta dayanan titiz yaklaşımı, ortaya koyduğu bilimsel eserler, edebi eserlerinin nesiller üzerinde bıraktığı etki, inandığı dava uğruna hiç bir koşulda yılgınlık ve taviz vermeyen karakter yapısı tamamen görmezden gelinmekte ve hiç olmadığı şekilde elinde tuhaf bir aletle kafatası ölçerek milli aidiyet belirlemeye çalışan karikatürize bir portre ortaya konmaktadır. Araştırmada bu taraflı yaklaşımın nasıl sergilendiği aynı konuda farklı gazetelerde yayınlanmış örnek haberler incelenerek tespit edilecektir. Araştırmanın amacı özetle bir taraftan Atsız'ın bilimsel bakış açısını kendi yazılarından örnekler ve onu inceleyen bilim insanlarının ifadeleri üzerinden ortaya koymak, diğer yandan da basının Atsız'ı sunuş biçimini tespit etmektir.

Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada basında yer alan Atsız haberlerine yönelik bir literatür taraması, Atsız'ın kafatası ölçme gibi bilimsel olmayan bir metoda başvurmadığını gösteren kaynakların taranması ve Atsız'ın bizzat kendisinin bilimsel geçerliliği olmayan herhangi bir yöntemi, fikri kabul etmediğini gösteren yazılarına yönelik literatür taraması yapılacaktır. Bunun yanı sıra haber metinlerine yönelik olarak söylem analizi yapılacaktır. Başlık, spot ve haber metinlerinde kullanılan ifadeler ile okur nezdinde oluşturulmaya çalışılan Nihâl Atsız algısı ortaya konacaktır. "Söylem analizi, metni sözdizimsel ve semantik sınırların ötesine giderek bir yapı söküme uğratma ve onu kuran niyetin ne olduğunu anlama çabasıdır" (Solak, 2011:3). Başka bir ifade ile yayın organı gerçek bir olguyu olduğu gibi değil, okurların algılamasını istediği gibi yeniden inşa ederek yayımlamaktadır. Olgular ve algılar arasındaki makasın yayın organı tarafından bilinçli bir şekilde açılması söz konusudur.

Literatür taramasında öncelikle bütün ulusal gazetelerde Nihâl Atsız ile ilgili haberler taratılmıştır. Bu haberler 3 Mayıs Türkçülük gününde yapılan anma etkinlikleri, Atsız'ın vefat yıldönümü olan 11 Aralık'da yapılan etkinlikler ve köşe yazılarıdır. Araştırmanın amacı Atsız ile ilgili tüm haberler değil, sadece onun kafatası ölçerek aidiyet belirlediği iddiasına ilişkin haberleri incelemektir. Bu taramada köşe yazıları, yorum yazıları ve diğer Atsız haberleri elenmiştir. Asıl ortaya konmak istenen tarafsız yazılması gereken haber metinlerindeki yaklaşımın nasıl olduğudur. Ulusal gazetelerin tamamı bu şekilde tarandıktan sonra örneklem oluşturulmuştur. Örnekleme yöntemi olarak "derinlemesine araştırma yapabilmek amacıyla çalışmanın amacı bağlamında bilgi açısından zengin durumların seçilmesi" (Büyüköztürk, site) imkanı tanıyan amaçlı örnekleme seçilmiştir. Bu örnekleme kapsamında anahtar kelimeler kullanılarak haberler taranmıştır. Gazetelerin internet siteleri taranmış ve herhangi bir tarih sınırlaması belirlenmemiştir. "Atsız" "kafatası" gibi anahtar sözcükler girildikten sonra çıkan haberler değerlendirilmiştir. Atsız'ın kafatası ölçtüğü iddiasını taşıyan haberler içinden 3 örnek haber seçilerek analize tabi tutulmuştur. Gazete arşivi taramasından sonra Nihâl Atsız'ın bütün makaleleri taranmış ve bu makalelerde Atsız'ın ömrünü adadığı dünya görüşü ile uyumlu olsa bile eğer kanıta, bilimsel temele dayanmıyorsa herhangi bir iddiayı nasıl şiddetle eleştirdiği ve bunun yerine yine kaynağa, kanıta dayanan kendi tezini ortaya koyduğuna dair örnekler aktarılacaktır. Ayrıca Atsız ile ilgili araştırma yapan ve/veya Atsız'ı bizzat tanıyan bilim insanlarının onun bu özelliğine ilişkin ifadelerden bazı örnekler de aktarılacaktır.

1.Araştırma

1.1. Örnek Haber

Hürriyet Gazetesi-22.10.2005

Başlık:

Babam nasıl kafatası ölçerdi

Spot:

Gazeteci ve yazar Yağmur Atsız, ünlü Türkçülerden olan babası Nihal Atsız'ın nasıl kafatası ölçtüğünü anlattı. Yağmur Atsız, yeni yayımlanan 'Ömrümün İlk 65 Yılı' adlı kitabında, babası için, 'Yakın çevresi, konu-komşu bir yana, hemen hiç tanımadığı insanların bile kafataslarını ölçer, kılı kırk yararak hesabını yapardı' dedi.

Değerlendirme:

Haberin başlığı "Babam nasıl kafatası ölçerdi" şeklinde atılmıştır. Haberin görselinde Nihâl Atsız'ın oğlu Yağmur Atsız vardır ve anlaşılmaktadır ki oğlu, Nihâl Atsız hakkında demeç vermiştir. Başlıkta Nihal Atsız gerçekten de, ciddiye alarak kafatası ölçme işini yaptığı izlenimi yaratılmaktadır. Bunun bir mizah, bir ironi, bir kinaye olduğuna dair herhangi bir işaret bulunmamakta, gerçek bir bilgi aktarılıyormuşçasına "Babam kafatası ölçerdi" mesajı verilmektedir. Aynı yaklaşım, daha da netleştirilerek haberin spotunda da devam etmektedir. Spotta "Yağmur Atsız, ünlü Türkçülerden olan babası Nihâl Atsız'ın nasıl kafatası ölçtüğünü anlattı" cümlesi yer almaktadır. Bu cümlede kafatası ölçme işinin kesin olduğuna dair bir ön kabul bulunmaktadır. Kafatasının ölçüldüğü kesindir, haberde açığa kavuşturulan bu ölçümün nasıl yapıldığıdır. Spotta bu davranışın "kesinmişçesine" sunulduğu. "Babam için, 'Yakın çevresi, konu-komşu bir yana, hemen hiç tanımadığı insanların bile kafataslarını ölçer, kılı kırk yararak hesabını yapardı' dedi" ifadesi ile devam etmektedir. Halbuki gerek Yağmur Atsız'ın bu olaydan söz ettiği Ömrümün İlk 65 Yılı kitabı okunduğunda, gerekse bu ve diğer çarpıtılarak aktarılan haberlere yaptığı itirazlarda anlaşılmaktadır ki bu kafatası ölçme işi tamamen bir dalga geçme, bir şakadan ibarettir. Zaten haber metninin tamamı incelendiğinde kafatası ölçmede kullanılan aletin kafatası ölçmekle hiç bir ilgisi olmadığı, gebe kadınların karınlarının büyüklüğüne göre hamilelik süresini veren tıbbi bir nesne olduğu görülmektedir. Zaten gerek Nihâl Atsız'ın, gerekse Yağmur Atsız'ın yazılarını takip edenler bu isimlerin hayatında ve yazılarında mizahın, esprinin ve nüktenin de önemli ölçüde yer tuttuğunu bilmektedir. Haber, başlığı ile spotu ile okuru yanıltılmaktadır. Nihal Atsız gibi sadece yazar değil, yazarlığından da önce olmak üzere bir bilim insanı olan bir kişiyi ilim dışı davranışlar sergileyen bir kişi olarak yansıtmaktadır.

Hürriyet Gazetesi'nin kağıda basılı yayınında bu haber 1. sayfadan verilmiştir. Haberin devamı da iç sayfalarda aktarılmıştır. Haberin başlığı ve büyük bölümü okuru yanıltır niteliktedir. Haberin iç sayfadaki devamında haberin tamamından daha küçük puntolar ile işin gerçeği aktarılmıştır ancak gerçeğin yönlendirilmiş bir şekilde okura aktarılmasını sağlamamıştır. Bu konuda Hürriyet Gazetesi'nin yaptığı yönlendirme ile ilgili olarak Orkun dergisinde de bir değerlendirme bulunmaktadır: "Yağmur Atsız'ın kitabını okumamış bazı kalem sahipleri, Hürriyet'teki çarpıtılmış habere dayanıp tepki yazıları kaleme aldılar. Yani gazetede ki habere aldanarak yorumlar yaptılar. Öyle olunca da bir yanlış başka yanlışlar takip etti. O yazıları yazarlar, ne Türk Edebiyatı'nda yayınlanan yazıları, ne de "Ömrümün İlk 65 Yılı"nı görmüşlerdi. Atsız'ın muzip ve şakacı yönünü bilmiyorlardı, oğlunun mizahî üslûbunun da farkına varmamışlardı." (Orkun Dergisi, Site)

1.2. Örnek Haber

Habertürk Gazetesi-09.10.2009

Başlık:

30 milleti düşman ilan eden kafatası ölçüsü

Değerlendirme:

Haber Adalet ve Kalkınma Partisi lideri ile Cumhuriyet Halk Partisi lideri arasındaki bir polemikle ilgilidir. Haberdeki siyasi yön bu araştırmanın konusu dışındadır ancak iki parti arasında "Türkiye mozaiki" adı altında bazı isimler sıralanmıştır ve bu isimler arasında Nihâl Atsız da yer almaktadır. Habertürk gazetesi haber dilinde olması beklenen tarafsızlık ilkesinden tamamen uzak bir

şekilde sayılan isimler arasında Nihâl Atsız'ın da yer almasını doğrudan doğruya eleştirmektedir. Haberin başlığı "30 milleti düşman ilan eden kafatası ölçüsü" şeklindedir. Başlığın alt metninde "Kafatası ölçme işlemi ciddi ciddi yapılmıştır ve 30 milleti düşman etmiştir" mesajı verilmektedir. Başlık gerçek bilgiye değil, haberi yazan gazetecinin ideolojisine dayanmakta, bilgi süzgecinden değil, ideoloji süzgecinden geçerek tarafsızlığını yitirmektedir. Haber metninin tamamı incelendiğinde de bu taraflı ve okuru yanıltıcı içeriğin sürdüğü görülmektedir. Haberdeki yanıltıcı unsurları şu şekilde sıralamak mümkündür:

1-Yağmur Atsız'ın ciddi anlamda babasının kafatası ölçen bir kişi olduğunu söylediği iddiası. Bu iddianın doğru olmadığı aşağıda "Nihâl Atsız'ın Türklüğü Belirlemek İçin Kafatası Ölçüp Ölçmediğine Dair Kaynağından Yapılan Açıklamalar" bölümünde ayrıntıları ile ifade edilmektedir.

2-Eski MHP lideri Alparslan Türkeş'in, Atsız'ın ırkçı eylem ve söylemleri nedeniyle Atsız ile yollarını ayırdığı ve cenazesine bile gitmediği iddiası. Gazete, haber metninde Alparslan Türkeş'in, Atsız ırkçı olduğu için cenazesine gitmediğini iddia etmektedir. Ancak Atsız ile Türkeş'in belli bir noktada yollarının ayrılmasının nedeni Atsız'ın ırkçılığı değil, aralarında bazı fikir ayrılıklarının bulunmasıdır. Bu yol ayrımını gazetenin iddia ettiği şekilde "Türkeş ırkçı değildi, Atsız'ın ırkçı eylem ve söylemlerini onaylamadığı için ondan uzaklaştı" şeklinde açıklamak yanıltıcıdır.

Mumcu (1992:67-68) 1944 yılında yapılan ırkçılık turancılık davasını ele almış ve mahkeme tutanaklarına yer vermiştir. Bu tutanaklarda Atsız ve Türkeş arasındaki fikir ayrılığı ve kopuşun altında yatan nedenler görülmektedir. O dönemde Asteğmen olan Türkeş'in 25 Aralık 1942 tarihinde Nihâl Atsız'a yazdığı ve tutuklanmasına neden olan bir mektupta "Ordumuzun malzeme ve her şeyden evvel yüksek bir ırk seviyesine ihtiyacı vardır. Orduda subay, er, çavuş olarak bir hayli Türk olmayanlar vardır. Bunların kesinlikle ordudan atılması ve silah taşıma şerefinden mahrum edilmesi lazımdır. Orduyu, subayları temizlemek icap etmektedir. Kan bakımından Türk subaylardan gayri diğer unsurların gözyaşına bakılmadan uzaklaştırılması lazımdır. Bütün Türkleri bir devlet, bir millet halinde toplamaya herhalde muvaffak olacağız. Atsız'ın kılıcından keskin olan kalem bu işi herhalde muvaffakiyete erdirecektir. Kalem kifayet etmezse o zaman işi silahlara bırakacağız. Ruhumuz, yüreğimiz, kılıçlarımız seninle beraberdir" ifadelerini sarf ettiği görülmektedir. Bu sözleri telaffuz eden bir kişinin daha sonra "ırkçı olduğu gerekçesiyle Atsız'dan uzaklaştı" şeklinde tanımlanması doğru değildir. Diğer taraftan Alparslan Türkeş, asker kimliğinin yanı sıra politikacı kimliği olan bir kişidir ve politikasının kendine has bir işleyiş biçimi vardır. Nihâl Atsız politikadan daima uzak durmuştur. Politikanın işleyiş biçimi, Atsız'ın tavizsiz karakter yapısına hiç bur zaman uymamıştır. Deliorman (1978:227-230), Atsız'a Adalet Partisi'nden milletvekilliği teklifi geldiğini, ancak Milli davalardaki tavizsiz tutumu ile uzlaşma sanatı olarak tarif edilen politikanın bağdaşmadığından bu teklifi kabul etmediğini ifade etmektedir. Bu konu ile ilgili olarak ayrıca Milli Düşünce Merkezi'nin 2013 yılında düzenlediği "Atsız Buluşması" etkinliğinde konuşan ve Alparslan Türkeş ile siyasi mecrada yer almış, eski bakanlardan Sadi Somuncuoğlu (Site), Türkçülük ve milliyetçiliğin siyasi kimlik kazanmadan önce çok dağınık bir görünüm arz ettiğini, ancak Türkeş ile siyasi kimlik kazandıktan sonra varlık gösterdiğini ifade ettikten sonra "...65-69 arasında Türkeş Bey ile Atsız Hoca arasındaki münasebetler devam ediyordu. (...) Ama Atsız Bey siyaset adamı değildi. Tam bir milli ülkü adamıydı. Aşılmayacak bir ruh, aşılmayacak bir şuur, ve adanmış bir seciye. Şüphe yok. Ama siyaset ayrı bir şey. Yani onun kanunları farklı. Her şeyi söyleyemezsiniz. Yarın bütün şeyinizi kaybedersiniz. Sabır isteyen, disiplin isteyen, müthiş bir planlama isteyen bir şey siyaset. Fikir hareketinde hele Atsız Bey gibi insanlar doğru bildiği neyse onu zaman zaman zemin şartlar dinlemeden söyler ve arkasında da durur. Öyle bir insan." diyerek kopuştaki asıl gerekçenin sadece Türkeş'in inisiyatifi olmadığını, zaten böylesi taviz içeren bir yapının Atsız'ın karakterine asla uymayacağını ifade etmiş olmaktadır. Bu mektup ve Somuncuoğlu'nun konuşması, Atsız ile Türkeş'in aralarının "ırkçılık" nedeniyle açılmadığını göstermektedir. Gazetenin bu derece keskin bir hükme varması oldukça temelsiz görünmektedir.

Atsız cezalandırılma korkusu veya çıkar beklentisi ile görüşlerinden taviz vermesi mümkün olmayan bir insandır ve bütün ömrü boyunca yaşadıkları bunun kanıtıdır. Bu onun yakın çevresinde bulunmuş olan ve hatta onun görüşlerini paylaşmayanlar tarafından dahi teslim edilen bir özelliğidir. Yolların ayrılmasında tek taraflı olarak Türkeş'in inisiyatifi ve belirleyiciliği değil; Atsız'ın da Türkeş'te onaylamayacağı davranışların olması etkili olmuştur. Atsız'ın (2015:403) "Ne Yaptığını Bilmeyenler" başlıklı makalesinde isim vermeyerek söz ettiği "Vaktiyle kendisini sorguya çekenlere "Hatamı anladım. Beni affetmenizi istirham ederim" diye mektup yazanların liderlik davası Don Kişot cakasından başka bir şey değildir. Böyle liderler ilk seçimde silinmeye mahkumdur. Yüksek tepelere kartal da çıkar, bazen yılan da çıkar ama kartal yükselerek, yılan sürünerek çıkar" ifadelerinin muhatabı Türkeş'tir. Atsız'ın (2012:572) "Şerefliiler taviz vermezler, şerefîin tavizi yoktur" ifadesi de bu konudaki keskin ve net tutumunu ortaya koyar niteliktedir. Atsız'ın İrkçılık-Turancılık davaları sırasında Atsız'a yazdığı mektuplar nedeniyle tutuklananlar arasında bulunan Türkeş tahliyesi için 21 Temmuz 1944'te af istediğini ifade eden bir mektup yazmıştır. Yıldırım'ın tam metnini aktardığı mektupta (2015:330) Atsız'a önceden yazdığı mektuptaki düşüncelerini belli bir maksatla yazmadığını belirtmiş ve geri adım atar nitelikte ifadelerde bulunmuştur.

Bu içerikte bir ifadede bulunan bir kişi ile Atsız'ın yollarının ayrılmaması mümkün değildir. Nitekim Atsız 70 yaşında da tutuklanmış ve hapse girmiştir. Ağır sağlık sorunları vardır. Yaşı ve sağlığından dolayı affedilmesi için bir dilekçe yazması halinde affedileceğinin kendisine bildirilmesine rağmen buna kesinlikle karşı çıkmış ve dilekçeyi yazmamıştır. Bu tamamen iki farklı yaklaşımın yollarını ayırmasını sadece Türkeş'in tercihi ve inisiyatifi olarak yansıtmak haber dilindeki taraflılığı ortaya koymaktadır.

3-Atsız'ın oğluna yazdığı vasiyetnamede 30 milleti düşman ilan etmesi (Bu bilgi doğru olmakla birlikte başlıkta iddia edildiği gibi Atsız bu düşmanlığı kafatası ölçüsüne göre değil, tarih içinde milletler arasında yaşanmış gerçek tarihi olaylara dayandırmaktadır. Atsız'ın tarihçi kimliği de vardır ve Türk tarihine hakim bir bilim insanıdır). Haberde, Atsız'ın 30 milleti kafatası ölçüsü gibi ilim dışı bir ölçüte göre düşman ilan ettiği algısı yaratılmaktadır.

1.3. Örnek Haber

Evrensel Gazetesi-06.01.2017

Haber Başlığı:

Çocuklar okullarda kimlere emanet!

Alt Başlık:

Ankara'da bir okulun panosunda Nihal Atsız'ın "Sen öldürüyorken de vururken de güzelsin" dizelerine yer verildi.

Değerlendirme:

Haberin konusu Ankara'da Tınaztepe Anadolu Lisesi'nde hazırlanan bir duvar panosunda Nihâl Atsız'ın Ruh Adam romanında yer alan "Geri Gelen Mektup" adlı şiirindeki bir dizesidir. Gazete, bir okul panosunda Atsız'ın şiirinden bir parça koyulmasını "Çocuklarımız okullarda kimlere emanet!" başlığında ifade edilen dehşet duygusuna neden olarak kadar vahim bir durum olarak görmek ve okurlarına sunmaktadır. Bu iddialarını desteklemek için de "İrkçi fikirleriyle bilinen Turancı Yazar Nihal Atsız için hazırlanan özel panoda şu dizelere yer verildi: Vur şanlı silahınla gönül mülkü düzelsin, sen öldürüyorken de vururken de güzelsin". Gazetenin "zararlı" bulduğu; "zararlıymışçasına sunduğu" bu dize, gazetenin ya bilinçli çarpıtması, ya da araştırma/bilgi eksikliği nedeniyle şiddet içeren bir metin gibi yansıtılmaktadır. Oysa ki bu dizenin geçtiği şiir Nihâl Atsız'ın Ruh Adam romanında yer alan "Geri Gelen Mektup"tur ve şiddet içermek ve çocuklar için zararlı olmak bir yana, tam tersine naif bir aşk şiiridir. Roman kahramanının aşık olduğu bir kıza yazdığı,

ancak kızın geri gönderdiği bir şiirdir ve aşık olunan kızı yücelten, ona olan hayranlığı ve sevgiyi ifade eden bir içeriktedir. Gazete, bu dizeden yola çıkarak haber metninde "Nihal Atsız için öğrencilere hazırlatılan duvar panosu tüyler ürpertti" gibi provokatif bir söylem kullanmıştır. Bu haber dili ile bağdaşmayacak bir ifadedir. Gazete, sevileni yücelten ve hayranlığı ifade eden dizeleri "tüyler ürpertici" tanımı ile okurlarına sunmaktadır. Haber metninde bu dizelerin ölmeye ve öldürmeye yönelik övgü içerdiği iddia edilmektedir. Ancak bu tamamen gerçek dışıdır. Bu şiirde ne ölmeye, ne öldürmeye yönelik en küçük bir övgü yoktur. Burada övülen sadece roman kahramanının aşık olduğu kızdır. Haberi yazan gazeteci yeterli bir araştırma yaparak şiirin tamamını okumuş olsa idi "O gözler ki senin en katı zulmün ve silahın" gibi bir ifadenin olduğu, yani burada aşık olunan kızın gözlerinin güzelliğinin kastedildiğini görebilirdi. Gazeteci ya Atsız ile ilgili ön kabul ve ön yargılarına yenik düşerek bilinçli bir çarpıtma ile haberi sunmuş; ya da haber yaptığı konuyu tüm yönleri ile araştırma gereği duymamıştır. Gazetenin ideolojik yapısı, genel yayın politikası Atsız'ın görüşlerini benimsemeyebilir. Tamamen karşıt bir ideolojik çizgide yayın yapabilir. Bunda sorunlu bir durum yoktur. Bu gazetenin doğal hakkıdır. Ancak karşıt olduğu herhangi bir isim ile ilgili olarak okurunu yanıltmaya, yönlendirilmiş, gerçeklik bağlamından uzaklaştırılmış, speküle edilmiş bir içerik sunmak, meslek ilkelerinin dışındadır.

Haberdeki bir diğer yanlış taraf da bu araştırmanın konusu olan kafatası ile ırk belirleme meselesidir. Gazetenin büyük harflerle ve kırmızı renkle attığı ara başlık şudur: "Kafatası ölçüp, ırk belirlemişti!". Görülmektedir ki gazete tıptı şiir konusunda olduğu gibi burada da ya araştırma gereği duymadan Atsız hakkında oluşturulmuş yanlış algı üzerinden haberi yazmış, ya da bilinçli bir çarpıtma yapmıştır. Aşağıda ayrıntılı bir şekilde gösterildiği üzere Atsız'ın kafatası ölçerek ırk belirlediği tamamen gerçek dışıdır ve üstelik bu tip gayri ilmi metotlara da karşıdır. Haberdeki yanlış bilgiler bununla da sınırlı değildir. Haberde Atsız'ın kafatası ölçmeye yarayan aleti kendisine Hitler'in verdiğini öne sürdüğü yazılmıştır. Atsız'ın böyle bir iddiası olmamıştır. Hitler ile ilgili şakaları olmuştur ancak bunların mizah olduğu tartışmaya yer bırakmayacak şekilde açıktır. Bunu bu şekilde sunmak ya kasıtlıdır, ya da yetersiz araştırmanın sonucudur.

2. Nihâl Atsız'ın Türklüğü Belirlemek İçin Kafatası Ölçtüğü İddiasının Gerçek Dışılığı

2.1-Yağmur Atsız'ın Kitabından Açıklama

Basının, Nihâl Atsız'ın ciddi anlamda kafatası ölçtüğüne dair gerçek sunumu ağırlıklı olarak oğlu Yağmur Atsız'ın Ömrümün ilk 65 Yılı isimli kitabına dayandırılmıştır. İlgili bölüm özetle şu şekildedir (2006:27-28):

"....Neyse, toplama/çıkarma/çarpma/bilme/karekök neticeten 'ilam-ı hükm' safhası gelirdi:

-Oooo, Hanımefendi, en iyimser tahminlerimi bile fersah fersah aşacak ölçüde, neredeyse, saf bir Türksünüz: Yüzde 98 virgül bilmem kaç.." (...) Kullandığı (Hitler'in özel armağanı!) aletin gerçek mahiyetini ise bir tek annemle ben bilirdik. (...) Hekimler gebe kadınların, doğum sırasında bebeğin fazlaca iri olması yüzünden bir takım komplikasyonlara uğrayıp uğramayacağını tahmin için 'havsala' ölçümü yaparlar. Bugün bu ölçümler muhakkak ki çok daha ince metotlarla yapılmaktadır. Ama 20. yüzyılın başlarında kullanılan araç buydu. Yani bu imiş...Atsızın mütâd harici bir mizah anlayışı vardı ki hulûlü zordu. Kendisine dair "Kafatasçı" iddialarının mütemadiyen tekerrürü biraz canını sıkı tahmin ediyorum. (...). Düz ayak Türkçe'yle söylemek gerekirse Atsız bir an geldi şöyle söylendi kendi kendine zahir: 'Ulan kafatasçılık, öyle mi? O zaman ben sizlere bir kafatasçılık edeyim de görün!'"

Atsız için kalem hayatına başladığı dönemlerden beri kafatası ölçmek gibi gayri ilmi metotlara başvurduğuna dair iddialar ortaya atılmıştır. Bu iddiaların son dönemde dayandırıldığı kaynak ise yukarıda ilgili bölümü aktarılan Ömrümün İlk 65 Yılı kitabıdır. Ancak ilgili bölüm okunduğu zaman bunun mizahi bir dil ile yazılmış, Atsız'ın mizah yönünü gösteren bir davranışına gönderme yaptığı açık bir şekilde anlaşılmaktadır. Bu metinden Atsız'ın birebir anlamıyla kafatası ölçerek Türklük

tespitine çalıştığı iddiasını ortaya atmak; ya okuduğunu anlamamak, ya da bilinçli bir şekilde gerçeği çarpıtmak anlamına gelir ki, her iki durumun da gazetecilik ilkeleri ile bağdaşmadığı açıktır.

2.2-Orkun Dergisinden açıklama

"Orkun, ilk sayısı 06 Ekim 1950'de, son sayısı 18 Ocak 1952'de, toplam 68 sayı çıkmış bulunan haftalık bir dergidir" (Ercilasun, 2016, Yeniçağ). Derginin sahibi İsmet Tümtürk, baş yazarı da Nihâl Atsız'dır. Bu derginin ideolojisini, çizgisini takip eder nitelikte internet baskısı yayınlarını sürdürmektedir. Orkun Dergisi, Hürriyet Gazetesi'nin temelsiz haberi üzerine şu açıklamayı yapmıştır:

"Geçen ayın sonlarında bir gün Hürriyet gazetesini ellerine alanlar, birinci sayfada dehşetengiz bir başlıkla karşılaştılar. Bu "haber"de Atsız'ın kafatası ölçtüğü ilân ediliyordu. Esas haber iç sayfalardaydı ve okuyucuyu aydınlatan asıl malûmat orada veriliyordu. Yıllar sonra ortaya çıkmış olan "gerçeğe" göre Atsız müthiş bir kafatasçıydı ve eline pergel gibi bir âlet alıp önüne gelenin kafatasını ölçüyor, Türk olup olmadıklarını da yüzlerine karşı söylüyordu. İnanmamak için bir sebep yoktu, çünkü, gazeteye göre bu "ifşaatı" yapan, Atsız'ın büyük oğlu Yağmur Atsız'dı. Gerçi, haberden ayrı bir yerde, küçük puntolarla açıklayıcı birkaç satır vardı ama, o kısım ya hiç okunmayabilirdi, yahut okunsa bile karışıklığı önlemekten uzaktı. (...)Olayın gerçek yüzü şuydu: Hayatının bir döneminde, kendisine yöneltilen yersiz suçlamaların etkisiyle bazı kimseler Atsız'ın hakikaten "kafatasçı" olduğunu sanıyorlardı. Yani, ırkçılığı sebebiyle, insanların kafataslarını ölçen ve onların ırkî durumlarını bu şekilde belirleyen biriymiş gibi görüyorlardı.. Onu yakından tanımayıp da ziyaretine gelenler arasında kendi kafatasının da ölçülmesini isteyenler çıkıyordu. Bu durum, Atsız'ı hem sinirlendiriyor hem de rahatsız ediyordu. Böyle densizliklere karşı lâfın para etmeyeceğini bildiği için, mizahî bir yolu tercih etmişti)." Orkun dergisinin açıklaması, Yağmur Atsız'ın açıklaması ile örtüşmektedir. Atsız bilimsel bir metot olarak görüp kafatası ölçmek bir yana, tersine bunun hiç bir ilmi tarafı olmadığını düşünüyor, ifade ediyordu. Ancak mizahi yönü de olan bir yazar olduğu için (Dalkavuklar Gecesi ve Z Vitamini isimli hikayelerinde, 68. Vilayete Ziyaret isimli makalesinde bu mizahi üslubu açıkça görülebilir) bu konuyu da şakaya vurmuş ve dalga geçmiştir. Orkun dergisinin açıklaması, medyanın meslek ilkelerinden ne kadar uzak bir sunum ortaya koyduğuna işaret etmektedir. Gazete işin aslı ile ilgili de bir açıklama vermiştir ancak bu okurun dikkatini çekmeyecek şekilde, küçük puntolarla ve bir kaç satır halinde aktarılmıştır.

2.3-Yağmur Atsız'ın Medyaradar Sitesine Yaptığı Açıklama

Yağmur Atsız'ın bu açıklamaya gerek duyma nedeni, basının Atsız'a karşı taraflı tutumunu yansıtan başka örnekleri de içermektedir. Yukarıda aktarılan haber metninde de görüleceği gibi Hürriyet Gazetesi sadece yanıltıcı haber yayınlamakla kalmamış, aynı zamanda Yağmur Atsız'ın gönderdiği açıklamayı (tekzip) da yayınlamamıştır. Yağmur Atsız'ın (Medyaradar sitesi) asıl muhatabı olan Hürriyet Gazetesi'nin yayınlaması gereken ancak Hürriyet bu mesleki görevi yerine getirmediği için, Medyaradar sitesinde yayınlanan açıklaması özetle şu şekildedir:

"Bu metinde sözünü ettiğiniz bir dizi şahsı bir yana bırakıyor ve sâdece Babam Nihâl Atsız'la ilgili hatâlara dikkati çekmek istiyorum: Bir - Atsız ne "kafatasçı" idi ne de "kan tahlilcisi"...Bu çirkin iddiaları ortaya atanlar, sizin de anlaşılan doğru yola getirmek gayreti içinde olduğunuz kötü niyetli veyâ câhil veyâ hem kötü niyetli hem câhil kişilerdir. Yazarlar, kendileri incelemeksizin daha önce o konuya dâir yazılmış olan yazıları aynen kopya ederlerse o mesele nisbeten kısa süre sonra "belgelenmiş hakıykat"(!) olur. Meselâ Türklerin 1915'de bir buçuk milyon Ermeni'yi kesmiş oldukları iddiası gibi...Atsız'ın ne kafatasçı ne kan tahlilcisi olduğunu öğrenmek için "İletişim Yayınları"ndan "Modern Türkiye'de Siyâsî Düşünce" adlı dev eserin "Milliyetçilik" cildine ve o ciltteki "Atsız" bölümüne bakabilirsiniz. Şâyet uzunca metinler okumak zor geliyorsa Târihçi ve Atsız'ın en yakın arkadaşı Yılmaz Öztuna'nın "Türk Târihi'nden Portreler" ("Ötüken Yayınları") adlı kitabını açıp yine Atsız bölümüne göz atabilirsiniz. O sâdece 15 sayfa kadardır. İki - Atsız gerçekten kafatası ölçerdi ama bunu, kendisine "kafatasçı" damgasını vuranlara inananlarla dalga geçmek için yapardı. Ben bunu

"Ömrümün İlk 65 Yılı" adlı kitabımda anlatmış ve bu iş için, aslında kadınların leğen kemiklerini ölçmek üzere vaktiyle nisâiyecilerin kullandığı bir "havsala âleti"ni kullandığını da ilk kez olarak açıklamıştım".

Yağmur Atsız'ın Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanmayan tekzibi açık bir şekilde ortaya koymaktadır ki gazete okurlarını yanıltacak ve artık yaşamayan bir insan hakkında gerçeklik bağlamından kopuk bir sunum ortaya koymuştur.

Yağmur Atsız, bu konuyu ayrıca kendi köşe yazısında da işlemiştir. Atsız'ın Türk medyasında gerçek olmayan bir şekilde kafatasçı gibi spekülâtif, sansasyonel, gerçek dışı yüzeysel slogan dili ile sunulmasına oğlu Yağmur Atsız (Star Gazetesi, 12.08.2013) şu sözleri ile yanıt vermektedir: "...Atsız'ın 'ırkcılığı' meselesini, bu sefer inşallah hakıyaten son olarak bir kere daha ve 'kendi kaleminden' olmak üzere ele almak zorunda hissediyorum kendimi! Bakın mûmâileyh ne demiş: 'İrkçılık bir takım şarlatan maskaraların ileri sürdüğü gibi kan tahlil etmek, kafatası ölçmek veya yedi ced saymakla alakalı değildir. İrkçılık, yabancı hiç bir şuuru benimsememek, ona sahip çıkmamak davasıdır'. Yetmediyse bir de şu satırlara göz gezdirelim: 'Türk soyundan gelenlerle kendini bir Türk kadar Türk hissedene Türk denilir'. Yani adam daha ne söylesin?" Bu açıklama, Yağmur Atsız'ın kendi kitabındaki mizahi dille yazılmış ifadeleri çarpıtarak okurlara yansıtan basına verilmiş en açık yanıtlardan biridir.

2.4-İstanbul Darülfünunu'nda Asistan İken Kafatası Ölçme Konusunda Fizik

Antropoloji Hocası Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu'ya Gösterdiği Tepki

İnsanların etnik aidiyetini belirlemek üzere fiziksel özellikleri ölçüt olarak kabul etme fikri 19. yüzyılda Avrupa'da başlamıştır. Gültekin (2015: 93), 19. yüzyılda Avrupa'da hakim paradigma olan pozitivizmin sosyal bilimlere de yansıdığını, Avrupalıların Amerika, Avustralya ve Afrika'yı, kendilerinden farklı görünümlü insanları keşiflerinin dünyadaki kendi konumlarını sorgulattığını ve yeni bir sınıflama-tanımlama eğilimine girdiklerini kaydettikten sonra Avrupa'da başlayan bu akımın Türkiye'ye bir yansıması olarak şunları ifade etmektedir: "Antropolojinin Türkiye'de 21. yüzyıl başlarında dahi "ırk bilimi" olarak tanınmasının yahut güncel siyasal tartışmalarda ve popüler kültürde "ırk" kavramının hâlihazırda şu veya bu düzeyde ama "gündemde" olmasının nedenleri bir yüzyıl öncesinden itibaren aranabilir. Zira Türkiye'nin modernleşme ve ulus-devletleşme süreci içerisinde, I. Meşrutiyet'ten 1940'lı yıllara uzanan dönemde, "bilim alanı"nın tedricen artan ve özellikle Cumhuriyetle birlikte çok özellikli pozisyon elde eden özgül bir önemi olmuştur diyebiliriz. Bu dönem içerisinde ise (Fizik) Antropoloji, bilhassa Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte (Avrupa'nın da kabul ettiği şekliyle) "ırk bilimi" olarak kabul görmüştür".

Avrupalıların uzun bir sömürgecilik tarihi vardır. 18. yüzyılda sanayi devriminin gerçekleşmesi ile yeni hammadde ve pazar arayışları da hız kazanmıştır. Bu bağlamda "uygar insan-uygar olmayan/yönetilmesi gereken insan" tezini "bilimsel" çerçeveye oturtmak için fiziksel antropolojiyi öne sürmüşlerdir. Osmanlı Devleti'nin çöküş yıllarında bu topraklar da şüphesiz sömürgeci Avrupa için önem arz etmiştir. Türklerin fiziki antropolojiye göre "geri" bir ırk olduğuna dair argümanlar dillendirilmeye başlanmıştır. Argümanlarının temelinde de Türklerin kafatasının geri ırklara mahsus dolikosefal olduğu "bilgisi" de yer almıştır. Kurtuluş Savaşı sonucunda kurulan yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin bilim kadrosu da Avrupa'dan yönelen bu argümanlara karşı koymak için fiziki antropoloji dahilinde yer alan fiziksel görünüme göre ırk/uygarlık düzeyi saptama yöntemlerine başvurmuştur. Ancak bu Avrupa'nın saldırgan ve sömürücü yaklaşımından farklı olarak tamamen bir savunma ve yeni dünyada saygın bir yer edinme sürecinin bir parçası olarak kendini göstermiştir. Bu amaç doğrultusunda bir "Türk Tarih Tezi" oluşturulmuştur.

"Türk Tarih Tezi'nin temel iddiaları şu şekilde özetlenebilir: (a) medeniyetin beşiği Orta Asya'dır. Atı ve diğer hayvanları evcilleştiren, tarımı başlatan, metalleri ilk olarak işleyen Orta Asyalı Türk brakisefal10 ırkıdır. (b): MÖ 7 Bin dolaylarında Orta Asya'da yaşanan kuraklık nedeniyle

Türkler dünyanın çeşitli bölgelerine göç etmişler ve gittikleri yerlere medeniyeti taşımışlardır. Sümer, Hitit, Mısır, Hint vb uygarlıklar da bu göçler sonrasında meydana gelmiştir. (Sivrioğlu, 2015:4). Bu dönemin bilginlerinden biri de İstanbul Tıp Fakültesi mezunu olan ve Paris'te antropoloji tahsili yapan Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu'dur. Kansu, Türkiye'ye dönüşünde İstanbul Darülfünunu'na atanmış, Nihâl Atsız'ın da hocası olmuştur. Kansu, dönemin ana akım bilimsel paradigması gereği, kafatası ölçümü ile ırk belirlenebileceğini savunan bir hocadır. Görülmektedir ki 1930'lu yıllar Avrupa'nın başlattığı bir fiziki antropoloji verilerinin hakim olduğu bir dönemdir. Batı, uygarlık düzeyini ve kendisi dışında olanların sözde geriliğini fiziki antropoloji verilerine dayandırmaktadır. Batı'nın bu tutumu karşısında yeni kurulmuş olan ve dünyada saygın, uygar, kendine güvenli bir yer edinme çabasında olan genç Türkiye Cumhuriyeti de dönemin bu ana akım yaklaşımı içinde yer almıştır. Başka bir ifade ile ırk, kafatası şekilleri, kafatası ölçümü gibi söylemler dönemin doğal anlayışıdır ve hakim paradigma da budur. Bu koşullar altında Atsız'ın ömrünü adadığı Türkçülük davası doğrultusunda bu akım ile uyumlu olması beklenirken ve bu doğal olabileceken; o tam tersine bu tip bir ırk belirmeye yönteminin ilmi olmadığını keskin bir dil ile savunmuş ve dönemin siyasi ve ilmi önde gelen isimlerini karşısına almak pahasına buna karşı çıkmıştır.

Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun, (site) 26.04.2016 tarihinde TRT Avaz kanalında katıldığı Gökubbemiz programında Nihâl Atsız'ın İstanbul Darülfünununda asistan iken kafatasçılık gibi gayri ilmi metotlara ne kadar karşı olduğunu ortaya koyan şu bilgiyi paylaşmıştır:

Atsız, fizik antropoloji dersine gelen Şevket Aziz Kansu hocanın dersine girer. 30'lu yıllarda Almanya'nın da etkisiyle ırkların tespitinde kafatası ölçme gibi metotlar olduğu anlatılır. Atsız derste hocasına karşı çıkar. Hocasına "İrklar kafatası ölçmekle anlaşılmaz. Siz Türk ırkının kafatası brakisefal diyorsunuz ancak Türklerin Anayurdu olan Orta Asya'da pek çok dolikosefal kafatası da vardır." diyerek tepki gösterir. Atsız'ın bu şiddetli çıkışı karşısında hoca Şevket Aziz Kansu Atsız'a dersine gelmemesini, kendisine soru sormamasını ihtar eder. Atsız da cevaben "Ben Zeki Velidi Togan'a, Köprülü'ye soru sormuş bir kişiyim, size mi sormayacağım. Burası sizin hususi mülkünüz değil, devletin mülküdür" diyerek tepki gösterir.

Ercilasun'un aktardığı bu anı, Atsız'ın değil kafatası ölçümünü ilmi bir metot olarak kabul edip insanlara uygulamak, döneminin tüm önde gelenlerini karşısına almak, tüm akademik ilerleyişini tehlikeye atmak pahasına karşı çıktığını göstermektedir.

3. Nihâl Atsız'ın Bilimsel Gerçekliği ve Kanıtı Her Şeyin Üstünde Tutması

Nihâl Atsız kamuoyu tarafından ağırlıklı olarak romanları ve dava adamı kimliği ile tanınsa da bunlardan önce bir bilim insanıdır. Bu özelliği, ilmi yazıları dışındaki makalelerinde dahi kendini göstermektedir. Bu makalelerde onun kanıt ve ilmi temele verdiği öneme işaret eden ifadeleri derlenecektir. Ancak onun öncesinde ilmi yayınlarını da belirtmekte yarar vardır.

Atsız'ın ilmi çalışmaları şu şekilde sıralanabilir (Ercilasun, 2018:8):

"Türk Tarihi Üzerine Toplamalar

XV inci asır tarihçisi Şükrullah-Dokuz Boy Türkler ve Osmanlı Sultanları Tarihi

900 ünlü Yıl Dönümü (1040-1940)

"Müneccimbaşı, Şeyh Ahmed Dede Efendi-Hayatı ve Eserleri

Türkiye Asla Boyun Eymeyecektir

"Ahmedî Dâstân ve Tevârih-i Mülûk-i Âl-i Osman

Şükrullah-Behcetüttevârîh

Aşıkpaşaoğlu Ahmed Aşık Tevârih-i Al-i Osman

Osmanlı Tarihleri I

İstanbul Kütüphanelerinde Tanınmamış Osmanlı Tarihleri

Fatih Sultan Mehmed'e Sunulmuş Tarihi bir Takvim

Osman, Tevarih-i Cedid-i Mir'at-ı Cihan

Osmanlı Tarihine Ait Takvimler I, 824, 835 ve 843 Tarihli Takvimler

Türk Tarihinde Meseleler

Aşıkpaşaoğlu Tarihi

Arslan Yabgu'nun Oğlunun Adı

Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nden Seçmeler I

Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nden Seçmeler II

Oruç Beğ Tarihi

Hicri 858 Yılına Ait Takvim

Türk Ansiklopedisindeki Yazıları

Kök Türk ve Uygur Metinlerinin Aktarmaları

Osmanlı Dönemi Metin Yayınları

Türk Edebiyatı Tarihi

16. Asır Şairlerinden Edirneli Nazmi'nin Eseri ve Bu Eserin Türk Dili ve Kültürü Bakımından Ehemniyeti

İstanbul Kütüphanelerine Göre Üç Bibliyografya-

Birgili Mehmet Efendi Bibliyografyası

Ebussuud Bibliyografyası-Ali Bibliyografyası

Kemalpaşaoğlu'nun Eserleri"

Nihâl Atsız, milletlerin etnik aidiyetini belirlemede bilimsel ölçütlere bağlı kalma konusunda özenli bir bilim insanıydı. Bu konudaki ilmi araştırmaları takip ediyordu. Bu yaklaşımını "Çengiz Han ve Aksak Temir Bek Hakkında" adlı makalesinde görmek mümkündür: "Bu tarihçi geçinenlerden biri Türk soyunun güzelliği hakkında yazdığı bir gazete makalesinde yine dini taassup sebebiyle Cengiz ve Temir'den "mahlukat" diye bahsederek onların sarı "Moğol" ırkından olduğunu Türklerin ise beyaz ırkın mümessili olduğunu ileri sürdü. Artık ilmi bir değeri kalmayan bu eskimiş sarı ırk, beyaz ırk tabirleri yanında muharririn Cengiz ve Moğollar hakkındaki son neşriyattan da habersiz olduğu, bu yazıları kırk yıl önceki ilmin kırıntılarıyla yazdığı anlaşılmaktadır" (Atsız, 2017:133-134). Atsız'ın ifadesinden anlaşılmaktadır ki milletler ve kökenleri konusundaki ilmi yayınları düzenli olarak takip etmektedir. Döneminin koşullarında yapılan ilmi çalışmaların verilerine hakimdir ve Cengiz ve Timur hakkında bir yazı yazan başka bir yazarı son bilimsel verilere sadık kalmamakla eleştirmektedir. Atsız aynı makalesinde tezini desteklemek için aynı makalesinde konu ile ilgili yayınlanmış ilmi ve edebi eserleri referans olarak göstermiştir.

Atsız'ın herhangi bir bilgiyi işlerken ve yorumlarken bilimsel verilere olan tavizsiz bağlılığının çok sayıdaki örneklerinden birine de "Kazakistan'da bulunan mezar" adlı makalesinde rastlanmaktadır. Kazakistan'da yapılan kazı sonucu bulunan "Altın elbiseli adam" mezarındaki yazıların hangi dilde olabileceğine ilişkin değerlendirmesinde Atsız (2017:212) eski Türk lehçelerindeki harfler, okunuş

biçimleri, anlamları ile ilgili ayrıntılı değerlendirmeler yaptıktan sonra iyice inceleme yapmadan herhangi bir hükümde bulunmanın doğru olmayacağını kaydetmektedir.

Atsız Edebiyat Fakültesi mezunu olmasına rağmen aynı zamanda tarihçidir ve bu alanda çok sayıda makale yazmıştır. Tarih Profesörü Zeki Velidi Togan hocası olmuştur. Atsız, Togan'ı anlattığı "Zeki Velidi Togan'ın Tarihçiliği" adlı makalesinde (Atsız, 2010:83) "Büyük tarihçi olmanın şartlarından biri tarihi olaylara iyice nüfuz edebilmek, kaynaklardaki gerçek ve yanlış payını iyi hesaplamak, hadiselerin daha önceki vakalarla bağlantısını iyi tahmin etmektir" demektedir. Bu açıklaması tarihin tüm gerçekliği ile ortaya çıkartılmasında ilmi temele ve gerçeklik bağlamına sadık kanılması gerektiğine ne kadar önem veren bir yapıda olduğunu ortaya koymaktadır. Atsız kendi tarihçi kimliği ile de Türk tarihine yönelik ana akım bakış açısından farklı olarak bütüncül bir bakış açısı sergileyen kendi tarih tezini de ortaya koymuştur. "Atsız'ın Türk târihinin sistematik bir şekilde kurgulanmasına yönelik tezleri de modern târihçiliğin esasları çerçevesinde oluşturulmuştur. Bu nedenle Atsız'ın görüşlerini mutlak doğru veya yanlış olarak kategorize etmemiz mümkün değildir. Buna karşın modern Türk târihçiliğinin henüz emekleme döneminde Türk târihinin metodolojik ve felsefi sorunlarına kendi bakış açısıyla yorumlar getirerek katkıda bulunması yadsınamaz" (Yılmaz, 2015:481). "Atsız, Türk tarihinin sistematığı konusunda diğer pek çok tarihçiden farklı düşünmektedir. Ona göre, tarihimizde çok sayıda değil, sadece iki devlet kurulmuştur". (Deliorman, 2014:256). Atsız, bir bilimsel bakış açısı doğrultusunda yeni bir tez ortaya koymakta ve bunun tartışılmasını istemektedir. Türklerin tarihte 16 devlet kurduğu iddiasını kimin ortaya attığını, hangi bilimsel veriler ışığında bu tezin kabul edildiğini sorgular ve kendi tezini ortaya koyar. Eğer bu tezde yanlış görülen noktalar varsa dayanakları ile açıklanması ve 16 devlet tezinin savunulması için açık çağrıda bulunmuş ancak hiç bir bilim insanı Atsız'ın önerdiği tarih tezi ile ilgili bilimsel bir karşı çıkış sergilememiştir.

Atsız'ın tarihi gerçekliğin hiç bir koşulda saptırılmasına, yanlış aksettirilmesine tahammülü yoktur. Atsız için gerçeklik bağlamı her şeyin üstündedir ve bu yaklaşımını sergilediği bir diğer makalesi de büstü dikilen 16 Türk büyüğüne ilişkin yazısıdır. "Türk Büyüklere Saygı" adlı makalesinde Atsız (2010:109-115), "Eski çağlarda yaşamış insanların resim veya heykelleri nasıl yapılır? Eğer zamanında yapılmış bir minyatürü varsa esas olarak o alınır, yoksa o büyükle çağdaş ve tercihen onu bizzat görmüş tarihçilerin verdiği bilgiye göre hareket edilir" demektedir. Aynı makalede Atsız, 16 Türk büyüğünün gerçekte nasıl tipte ve giyimde olduğuna ilişkin tarihi belge ve bilgilere dayanarak ayrıntılı açıklamalar yapmaktadır.

Atsız'ın bilimsel verilere ve gerçekliğe bağlılığı polemik yazılarında da kendini göstermiştir. Polemiğe girdiği kişilerin gayri ilmi yaklaşımlarını sert bir üslupla eleştirmiş ve zamanının kaynaklarına, bilimsel verilerine göre muhatabına ayrıntılı yanıtlar vermiştir. bunun bir örneğine de "Haddini bil" isimli makalesinde rastlanmaktadır. Hakimiyeti Milliye gazetesinde A. Muhip isimli gazeteci, Atsız'ı Türk Tarih Cemiyeti tarafından hazırlanan ve okullarda okutulan 4 ciltlik eseri eleştirdiği için tenkit etmektedir. Çünkü Atsız, bu eserin tarihi gerçekleri yansıtmadığını savunmuş ve bunun gerekçelerini ayrıntılı bir makale ile anlatmıştır. Atsız (2010:128) gazeteci A. Muhip'e yanıt verirken "...kendisi henüz sınıf geçmek için Ali Reşat Bey'in kitabından tarih ezberlemeye çalışır ve Kül Tigin'i Göl Tekin diye yanlış öğrenirken ben Kül Tigin'i asıl metninden okuyor, Türk tarihini kafamda sistemleştirmek için onun boyunca kitap karıştırıyor, hakiki alimlere çiraklık ederek bir tarih amatörü olmak yoluna giriyordum" ifadelerini sarf etmektedir. Atsız'ın, gerçek bilgiye ulaşma konusundaki hassasiyetini ortaya koymak bakımından önemlidir. Aynı konu ile ilgili olarak yazdığı "Edirne Mebusu Şeref Bey'e Cevap" (2010:135-155) adlı uzun makalesinde de Türk Tarih Cemiyeti tarafından hazırlanan dört ciltlik eserdeki ilmi yanlışları da (tarihi yer ve kişi isimlerinin yazılışı, yaşanan olayların tarihleri, tarihi olayların zamanlaması, eski harflerin okunuşu ve yazılışları, imla yanlışları, gerçek dışı bilgiler, Türk devlet yapısına ilişkin verilen bilgilerdeki yanlışlar vb.) pek çok yanlış toplam 15 maddede, gerekçeleri ile açıklamıştır.

Atsız'ın herhangi bir tezi savunurken, bir iddiada bulunurken bilimsel ilkelere ne kadar önem verdiğinin bir diğer örneğine de Alaylı Alimler adlı makalesinde rastlanmaktadır. Atsız bu makalesinde eğitim almadığı, tüm kaynakları ile araştırarak nüfuz etmediği konularda ilmi olma iddiasıyla yazı yazan isimleri eleştirmektedir. Eleştirisinde karşı tarafların iddialarını gerekçeleri ile yanıtlarken bilimsel bakış açısının en önemli noktalarından biri olan "İntihal" konusundaki hassasiyetini de şu sözleri ile ifade etmektedir: (Atsız, 2010:170) "...160 sayfalık karalamada, çok yanlış var. Güya Türk edebiyatını yeni bir görüşle mütalea eden bi kitap, baştan başa bir ilim hezeyanı, bir cehalet senedir. Başkalarının ilmini, intihal ve istismar ederek yazılan bir kitaptan da daha fazla bir şey beklenemez".

Atsızın tarih alanındaki bilimsel bakış açısı, o güne kadar bilinmeyen tarihi gerçekleri açığa çıkartmasında da ortaya çıkmaktadır. Bozkurtların Ölümü romanının kahramanı Kür Şad sadece bir roman karakteri değil, Türk tarihinde önemli yeri olan gerçek bir kimliktir. Polat'ın (2018:201) Prof. Dr. Sertkaya ile yaptığı bir söyleşide Sertkaya konu ile ilgili bilgi vererek romanda geçen olayın gerçek olduğunu ve Çince Chieh-she-shuai şeklinde yazılan ismi Kür Şad olarak yine Türk dili kaidelerini gözeterek Atsız'ın verdiğini dile getirmektedir.

Atsız'ın "Maziye İnkâr Edenler, Darülfünun ve Milli Tarih Kongresi" başlıklı makalesinde İstanbul Darülfünunu Edebiyat Fakültesi hocalarının ilmi yetersizliklerini eleştirmektedir. Atsız (2010:214), "Ankara tarih kongresi müderrislerin ehliyetsizliğini ispat ederek darülfünunda ıslahat yapılması lüzumunu tekrar ortaya koydu. Hakikatte bugünkü darülfünun orta mekteplerin üçüncü devresidir. Çünkü buradaki dersler biraz mufassalca okutulan lise dersleri ve hocalar da -iki üç müstesna- esersiz, kitapsız lise hocalarıdır". Bu ifadeler, bir üniversite hocasının ilmi yeterliliği için mutlaka ilmi yayınlar yapmış olması gerektiğine işaret etmektedir. Kendisi ilk ilmi yayını 1926 yılında henüz 21 yaşındayken yazmıştır. "Ahmet Naci adlı arkadaşı ile birlikte hazırladığı "Anadolu'da Türklere aid yer isimleri" adlı makalenin Türkiyat Mecmuası'nın ikinci cildinde yayınlanması ile hocası olan M. Muad Köprülü'nün dikkatini çeken Atsız" (Sertkaya, 2014:38) 70 yıllık ömründe tarih, dil, edebiyat ve bibliyografya alanlarında çok sayıda bilimsel makale yazmıştır.

Atsız'ın 1932 yılında yazdığı "Darülfünunun kara, daha doğru tabirle yüz kızartacak listesi" başlıklı makalesi, İstanbul Üniversitesi hocalarının ne sayıda bilimsel eser ürettiğini, ilime ne oranda katkı sunduklarını ortaya koymak için yazılmış bir yazıdır. Atsız (2010:217) bu araştırma için tıp fakültesinde hoca olan arkadaşına da başvurmuş, arkadaşından kendi fakültesinin cehalet belgesini kendi eliyle veremeyeceğini, bununla birlikte kendi fakültesinin diğer fakültelerden üstün olduğuna emin olduğunu ifade etmiştir. Hukuk fakültesi hocalarının eserleri ile ilgili yaptığı araştırma sonuçları, bu fakültenin de ilmi eser üretme konusunda ne kadar yetersiz olduğunu ortaya koyar niteliktedir. Atsız tek tek hocaların isimlerini ve eserlerini yazmıştır. Kendi okuduğu fakülte olan edebiyat fakültesi için de yine tek tek hocaların isimlerini ve eserlerini sayarak fakültenin bilime sunduğu katkı oranını ortaya koymuştur. Zeki Velidi Togan ve Mehmet Fuat Köprülü ve Ahmet Refik için "Bu üçünün eserleri saymakla tükenir gibi olmadığı içir burada en mühimlerinin bile zikrine girişmeyeceğiz" (2010: 219) diyerek haklarını teslim ettikten sonra diğer on dört hocanın bilimsel literatüre sundukları katkıları ayrıntılı bir şekilde incelemiş, bu eserlerdeki ilmi yanlışları tek tek gerekçeleri ile ortaya koymuş ve üniversitenin ve hocalık mesleğinin olması gerektiği gibi ilim amaçlı olmak yerine bir kazanç kapısı haline geldiği tespitini yapmıştır.

Atsız'ın (2010: 227) Eseri olmayan eşsiz profesörler adlı makalesi de baştan sona bir üniversitenin ve bir üniversite hocasının uyması gereken ilmi ölçütler üzerinedir. Makalede yer alan (Üniversite tüzüklerine göre profesörlerin bir kaç dil bilmesi, orijinal eser sahibi olması, inceleme için Avrupa'ya gittikten sonra bilgi kazancını belirtecek bir rapor veya etüt hazırlaması lazımdır" (2010: 227), "Bir kaç yıl önce, Hamburg Üniversitesi Türk Tarihi ve Üniversitesi Türk Tarihi ve Türkoloji Kürsüsü profesörü olan Spuler adında genç bir Alman bilgini İstanbul'a gelip konferanslar vermişti. Spuler, İngilizce, Fransızca'dan başka Türkçe, Arapça, Farsça, Rusça, Moğolca biliyor ve bu dillerdeki

yayınları asıllarından takip ediyordu. Bilim adamı işte böyle olur" (2010: 229) ifadeleri Atsız'ın farklı bilim alanlarında olgu ve olayları incelerken bilimsel ölçütlere uyma konusundaki tavizsiz bakış açısını ortaya koymaktadır. Nitekim kendisi de tarih, edebiyat, dil ve bibliyografya alanlarında verdiği eserler ile; Türk dilinin bütün lehçelerini, Arapça, Farsça ve Fransızca'yı bilmesi ile bu tarif ettiği bilimsel ölçütlere uyan bir bilim insanıdır.

Atsız'ın (2010: 271-273) Sadri Maksudi Bey'e bir ders başlıklı makalesi, tek bir kelimenin etimolojisi hakkında bile ne kadar titiz ve ilmi bir yaklaşım içinde olduğunu ortaya koymaktadır. "Orhun" sözcüğünün Türkçe metinlerde en eski hangi kaynakta geçtiği, ilk olarak hangi alimin bulup yayınladığı, kelimenin eski Türk alfabesindeki okunuş biçimlerinin neler olduğu, günümüzde hangi Türk lehçelerinde nasıl bir yazılış ve okunuş aldığı gibi ayrıntılı, kaynaklı ve gerekçeli bir makale yazmıştır.

Atsız (2015: 54) gerçeklerin kasıtlı veya kasıtsız olarak değiştirilmesinin, çarpıtılmasının özellikle ansiklopedilerde asla kabul edilemeyeceğini ifade etmektedir. "...ilmi eserlerde ve ilmi çerçeve içinde kalması gereken ansiklopedilerde yalana, yanlışla, tahrife yer olamaz. Ansiklopedi asırlara hitap etmek gayesiyle çıkar. Çıkaranların fikriyatı ne olursa olsun, anlattığı konularda tarafsız kalmaya mecburdur. Bu onlar için ahlaki bir görevdir" sözleri, kişilerin sahip olduğu ideolojilerin, bilimsel gerçeklikten ayrılmak için bir gerekçe olamayacağına verdiği önemi ortaya koymaktadır. Adı geçen makalede Atsız, çeşitli maddelerde yapılan hataları kaynakları ve ilmi gerekçeleri ile ortaya koymaktadır. Nitekim kendisi de 1974 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yayınlanan Türk Ansiklopedisi için 38 madde yazmıştır.

Nihâl Atsız'ın herhangi bir konuda izlenecek yol ile ilgili olarak bilimsel bakış açısına olan tavizsiz yaklaşımı Anayasa'nın hazırlanması konusunda da kendini göstermektedir. Şüphesiz önceliği bu Anayasa'nın Türk milletinin karakter yapısına, tarihten gelen kültürel ve karakteristik özelliklerine uygun olmasıdır. Bu nedenle başka bir devletin Anayasasının uyarlanması değil, en baştan Türk yapısına uygun orijinal bir anayasa hazırlanması taraftardır. Bu konudaki görüşünü 1950 yılında Orkun Dergisi'nde yazdığı "Türkiye'nin Türkleşmesi" makalesinde (2015: 375-377) Türkiye'nin Anayasası hazırlanırken hakim düşüncenin Türklük ve ilim olması gerektiği, eski zamanlardaki Türk Anayasalarının incelenmesi gerektiği, sosyolog ve etnograflara başvurularak Türk ruhuna uygun bir Anayasa hazırlanması gerektiğini vurgulamaktadır. Başvurusu ve referansı daima konunun ilgili alimleridir.

Nihâl Atsız, polemik yazılarında muhatabının iddialarını çürütürken ilmi kaynaklara, delillere, gerekirse istatistiki verilere başvurmuştur. İddialarının belli bir ilmi temele dayanması nedeniyle polemik yazılarında muhatabının Atsız'a aynı ayarda yanıt veremediği görülmektedir. Bunun bir örneği de Atsız'ın (2015 :390) Milliyetçilik taslayan ihtiyar kozmopolit makalesinde yer almaktadır. Atsız'ın polemiğe girdiği kişi İstiklal Savaşı başlarken nüfusumuzun en az yarısının gayri Türk olduğunu ifade etmiş, Atsız da bu herhangi bir araştırma verisine dayandırılmadan sarfedilen iddiayı çürütmek için "Bu iddia hem ilmi, hem de milli bir hezeyandır. Bir ihanettir. 1927, 1935, 1940, 1945, 1950, 1960 sayımlarının ana dillere göre bölüntülerini gösteren istatistikler elde iken ve bu istatistiklere göre Türkler, en aşağı yüzde 80 bir çoğunluk teşkil ederken Başgil'in Türkleri yüzde elli göstermesi Kremlin'i şad, Atina'yı abad etmiştir" demektedir.

Atsız'ın ne kadar titiz, ayrıntıcı, işlediği konu ile ilgili olarak literatüre ne kadar hakim bir bilim insanı olduğunun bir diğer delili de 1971 yılında Ötügen dergisinde yazdığı "Kültür Bakanı'nın resmi yazısına açık cevap" başlıklı makalesidir. (2015: 257-278). Dönemin Kültür Bakanı dönemin bilginlerine resmi bir yazı yazarak Türk Kültürü Kaynak Eserleri Dizisi, Yabancı Dillerde Türk Kültürü Dizisi ve Cumhuriyetin Temel Eserleri Dizisi hazırlanacağını ve bu üst başlıklara uyan eser listelerinin gönderilmesini istemektedir. Atsız bu yazıya yanıt olarak yalnızca tüm gerekçeleri ile listeleri bildirmekle kalmamış, izlenen metottaki yanlışlıkları da yine gerekçelerle sunmuş ve izlenmesi gereken yolu da gerekçeleri ile uzun bir makale halinde sunmuştur. Atsız makalesinde eski

metinlerin ilk kez nerede bulunduğu, içeriği, halen hangi kütüphanede yer aldığı, bunları günümüz Türkçesine hangi alimlerin çevirebileceği (vermiş oldukları eserleri referans göstererek), metni en doğru şekilde ifade edebilmek için hangi harflerin kullanılması gerektiği, Fransız, İngiliz ve Rus alimlerin Çin kaynaklarından bulduğu ve Türk tarihine ait eserleri hangi alimlerin Türkçeye çevirebileceği gibi ilmi önerilerde bulunmuştur.

Atsız, herhangi bir iddiada bulunulurken, bir tez ortaya konulurken ilmi gerekçenin, iddianın dayandığı ilmi kaynakların tüm ayrıntılarıyla yazılması gerektiğini savunan bir bilim insanıdır. Bu özelliği, çok bilinen, köklenmiş bazı ezberlere karşı da yine gerekçeli ilmi makaleler yazmasına neden olmuştur. Bunlardan bir tanesi de 1969 yılında Ötüken dergisinde yayınladığı "16 Devlet Masalı ve Uydurma Bayraklar" yazısıdır. Bu yazı (2015: 339-345), Türklerin şimdiye kadar 16 büyük devlet kurduğu, bu yüzden Cumhurbaşkanlığı forsunda 16 yıldız bulunduğu yönündeki iddiaya karşılık yazılmıştır. Atsız bu kararı kimin verdiğinin belli olmadığını, böyle bir tez ortaya koymak için hiç bir bilimsel çalışma yapılmadığını, bunun için tarih bilginlerinin katıldığı ciddi bir kurultay yapılması gerektiğini belirttikten sonra, sayılan 16 devlet içinde Türk olmayanlar olduğu gibi, büyük Türk devletleri olduğu halde adı geçmeyen devletler de olduğunu yine kaynaklarını, gerekçelerini, kanıtlarını ortaya koyarak tartışmaya açmaktadır. "Atsız'ın Türk tarihine yaptığı en mühim katkı Türk Tarihinde Meseleler adlı eseridir. (...) Atsız'a göre Türk tarihi aralıksız bir bütündür" (Ülker, 2013: 311). "Her hanedanı ayrı devlet görmeye karşı çıkar ve türk devletinin devamlılığını esas alır" (Bahar, 2017:228).

Nihâl Atsız, hangi gerekçe ile olursa olsun, inandığı dava uğruna bile tarihi gerçeklerin değiştirilmemesi gerektiğini savunmuştur. Atsız (2015:10-11), "...tarihin temeli veya iskeleti siyasi ve askeri vukuattır. Siyasi ve askeri vukuatı en arka plana atıp da cemiyetlerin medeni ve iktisadi hayatını tetkik etme iddiasında bulunan son nazariyeler ve iddialar kendileriyle birlikte okuyucuları da aldatıyorlar demektir (...) Tarih doğrudan doğruya bir terbiye vasıtası olduğu için her milletin kendisine göre bir tarih tarzı bulunmalı, fakat bu tarzda yalana yer verilmemelidir. Yalan söylemek, tarihleri şerefli olmayan küçük milletlere bırakılmalıdır". Doğrusuyla, yanlışıyla tarih gerçeklik bağlamından uzaklaşmadan, gerçeğe tamamen sadık kalarak yazılmalı ve öğretilmelidir. Aksi takdirde yönlendirilmiş, değiştirilmiş tarihi okuyan çocuklar ve gençler köklerine olan inancını, saygı ve sevgisini kaybedecektir.

SONUÇ

Araştırmanın sonucu ortaya koymuştur ki medya ister kendini tarafsız kitle gazetesi olarak konumlandırınsın, isterse belli bir ideolojik çizgide çıksın; Nihâl Atsız ile ilgili olarak okurlarına yanıltıcı içerik sunmaktadır. Atsız'ı bilgi, araştırma ve gerçeklik temelinde değil; söylentiler, ön yargılar ve olumsuz ön kabuller temelinde yansıtmaktadır. Bu taraflı tutumun bir örneği Nihâl Atsız'ın kafatası ölçerek ırk belirlediği iddiasıdır. Haber değeri taşıyan ve içinde Atsız'ın da olduğu herhangi bir konu gündeme geldiğinde slogan haberciliği kendini göstermekte ve hiç olmadığı şekilde Atsız "Kafatası ölçme" ifadesi ile yan yana getirilmektedir. Araştırma ortaya koymuştur ki, Atsız hayatının hiç bir döneminde ilmi bir metot olarak kabul edip ciddi şekilde kafatası ölçmemiş, tam tersine bunun bilimle ilgisi olmadığını savunmuş ve dalga geçmiştir.

Nihâl Atsız, ırkçılığı bir kafatası gayriciddiliğine indirgemekle yan yana getirilemeyecek kadar ciddi bir bilim insanıdır. Irkçılığı, en küçüğünden en büyüğüne kadar dünyadaki çeşitli etnik grupların kendi menfaatleri doğrultusunda her türlü tedbiri aldığı çetin koşullarda bir var olmak veya olmamak meselesi olarak görmektedir. Atsız (2015:89) "Irkçılık önce bir milli savunma vasıtasıdır: Türkelindeki azınlıkların kendi aralarında yürüttükleri ırk şuuru karşı bir korunma tedbiridir. Türkiye'deki Selanik dönmeleri Türkleşmemek için asırlardır gizli tedbirler alırken, hiç bir kültür ve mazisi olmayan bir takım küçük millet ve cemaatler soyadı kanununun sarahatine rağmen, kendi soyadlarına kadar saklayıp ırkçılık yaparken, Yahudiler İsrail'in kendi vatanları olduğunu türlü şekillerde ispat ederken, Türkler de hiç şüphesiz devletin hakiki sahibi olarak bazı tedbirler almakta

haklıdır" sözleri ile ırkçılık kavramına bakışını, diğer bütün milletlerin aynı yaklaşım içinde olduğunu, Türk milletinin bunun dışında kalması halinde tarihten silinme tehlikesiyle karşı karşıya kalacağı şeklinde ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımda kafatası ölçme gibi bir anlayış bulmak mümkün değildir.

Atsız'ın milli aidiyet belirlemede fiziki antropoloji verilerine itibar etmeyeceğinin bir diğer örneği de "Türkler ise, Türk soyundan gelenlerle Türk soyundan gelmişler kadar Türkleşip kendini o soya bağlayan ve beyninde hiç bir yabancı ırk düşüncesi bulunmayan fertlerin topluluğudur" (Atsız, 2015:25) ifadesidir. Burada Mustafa Kemal Atatürk'ün "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir" ifadesi ile yakın bir yaklaşım söz konusudur.

Atsız, hakkında uydurulan kafatası ölçme meselesinin ne kadar gayri ciddi olduğunu belirtmek için "Türkçü kelimesi bugün bir çoklarını ürkütüp tedirgin etmektedir. Bunun altında bir Nazizm, diktatörlük, kafatasçılık heyulaları görmektedirler" (Atsız, 2015:25) demektedir. Heyula, "korku verici, ürkütücü hayal" anlamına gelen bir sözcüktür. Atsız kafatasçılık söylentisinin kendisine karşı olanlar tarafından görülen, belki de görülmek istenen bir hayalden ibaret olduğunu altını çizmektedir. Atsız'n (2015:89) "İrkçilik en nihayet bir tarihi şuur meselesidir" cümlesi dahi, kafatası ile Türklük tespit etme ciddiyetsizliğinden ne kadar uzak olduğunu ispat etmeye yeterlidir.

"Atsız, ırk birliği esasına dayalı bir millet tanımı yapar. Irk birliği ölçüsü olarak da kan bağına esas alır. Ancak kan bağına da ırkın oluşmasında tek başına yeterli olamayacağını düşünür. Irkların binlerce yıllık bir süreç sonunda meydana geldiğini belirterek "zaman" faktörüne dikkat çeker" (Özdemir, 2007:49). Başka bir deyişle Atsız milli aidiyeti bir fiziki özelliğe bağlayacaksa bile bu kafatası ölçüsü değil, ancak kan bağı olabilir. Hatta uzun bir süreçte meydana gelen birlik, ortak amaç etrafında bir olma duygusunu da kan bağı kadar belirleyici bulmaktadır. "Atsız, kan bağı ve ırk birliği ölçütlerini benimsemekle birlikte, Türklük şuuruna sahip olan ve başka bir ırkın şuur ve özleyişini taşımayan Türkleşmiş kimseleri de Türk kabul eder. Örneğin 'Babası Arnavut olan Mehmet Akif'i Türklük dairesinden çıkarmayı, hiç bir Türkçünün aklına bile getiremeyeceğini söyler" (Tekin, 2016:181). Atsız, soyca Türk olmadığını bildiği bir ismi bile Türklüğe sunduğu katkıdan dolayı, değerden dolayı Türk olarak kabul etmektedir. Bu ise kafatasçı bir insanın asla sergileyemeyeceği bir tutumdur. Kendi dünya görüşünü ifade ettiği yazılarında hakkında üretilen spekülasyonlara, gerçek dışı söylentilere yönelik bir isyanın izlerine de rastlanmaktadır. Örneğin ırk kavramına bakışını açıkladığı bir yazısında geçen "...fakat bu ırkçılık, ırkçılığın ne olduğunu bilmeyen veya bilmemezlikten gelenlerin ileriye sürdüğü gibi insanları ölçüden veya laboratuvar muayenelerinden geçirerek hangi milliyete mensup olduklarını tayin manasına gelmez" (2015:90) cümlesi, şekil ırkçılığına, fiziki antropoloji ırkçılığına, laboratuvar ırkçılığına ne kadar uzak olduğunu ortaya koymaktadır. Ercilasun, Milli Devlet Gazetesi'nin kendisi ile yaptığı bir röportajda Atsız'ın milliyetçilik kavramına bakış açısı ve kafatası ölçtüğüne dair yaygın yanlış hakkında "Atsız kafatası ırkçısı değildir ve onunla alay eder. Zaten herkes soyunu bilmektedir, mesela yedi göbek soydan gelmeye de lüzum yoktur. Bu bilinmez ve tespit edilemez ama üç soydan, üç nesilden beri Türk olanları ve kendisini Türk hissedecek kadar Türkleşmiş olanları Türk sayar, ırkçılığı da böyledir" (Ercilasun, Site) açıklamasını yapmaktadır ki kendisi bizzat Atsız'ın öğrencisi olmamakla birlikte onu yakından tanımış, sohbetlerinde bulunmuştur.

Nihâl Atsız, bilimsel verileri, kanıtları, bulguları her türlü ideolojiden ve yanlılıktan üstün tutan bir bilim insanıdır. Örneğin kimi çevrelerde milliyetçilik, Türkçülük amacı doğrultusunda İlk Çağ Anadolu uygarlıklarından Hititlerin Türk olduğu iddia edilmiştir. 1932 yılında düzenlenen 1. Tarih Kongresi'nde işlenen başlıca konulardan biri budur. Bununla birlikte Atsız ve tarih hocası Prof. Dr. Zeki Velidi Togan bu iddianın yeteri kadar delili olmadığını dile getirerek karşı çıkmışlardır. Bu karşı çıkışta ise ideoloji, dünya görüşü, şahsi motivasyonlar değil, bilimsel veriler esastır. "Türklerin Aryani sayılması neticesinde meydana çıkan telakkilerden biri de Hititlerin Türk olmasıdır. Bunu ileri süren nazariyeciler, Türklerin Anadolu'daki eksikliklerini ispat etmek ve bir veraset hakkı bulmak

istiyorlar. Şüphesiz hissi cihetten bunu hepimiz isteriz. Fakat ortadaki hakikat şudur: Hititlerin abideleri okunmuş ve bunların Türk değil, Aryani oldukları anlaşılmıştır. Hititlere intisap için Aryaniliği kabul ise, bizim için çok tehlikeli bir yoldur. Bir kere ırkımızın antropolojik hususiyetleri hiç de Aryanilere uymaz. Hatta bizim antropolojik hususiyetlerimizi inkar ederek Anadolu Türkünü eski Yunanlıların bakayası diye göstermek isteyenlere faydalı bir zemin hazırlamış oluruz. Bugünün ilmi hakikatlerine dayanarak, düşüncelerimizi şöyle hulasa edebiliriz:" diyerek bilimsel verilerden, gerçeklik bağlamından uzaklaşmak pahasına tarihimizi daha eski çağlara dayandırma gayretinin yanlış olduğunun altını çizmiştir.

Türk basını Nihâl Atsız'ın bilim insanı kimliğini görmezden gelmekte, onu gayri ilmi, gayri ciddi metotlara başvuran türlü aşırılıkları olan "sakıncalı" bir karakter olarak sunmaktadır. Oysa Atsız savunduğu hiç bir argümanı bilimsel temele ve kanıta dayandırmadan yazmayan bir kişidir ve gerek ilmi gerekse diğer makaleleri bunu ortaya koymaktadır. "Türkiye'deki ilk edebiyat tarihi çalışmalarından birisini gerçekleştiren Atsız Beğ, Türk tarihine de çeviriler ve telif eserleriyle katkıda bulunduğu gibi, kendisinden sonra "Milli Tarih Akımı" diye söylenecek olan yeni bir anlayışı yerleştirmeye gayret etti. Onun fikirleri bugün tarihi, bir ilim ve milletlerin hayatında hız verici bir vasıta olarak gören tarihçiler tarafından örnek alınmaktadır" (Gömeç, 2017:46). Atsız'ın tarihçi, edebiyatçı ve dilci kimlikleri dahilinde ortaya koyduğu çalışmalar bugün dahi ilgili bilim insanları tarafından başlıca kaynak olarak görülmekte ve yararlanılmaktadır. Atsız'ın bu özelliğini gazeteci Murat Bardakçı da (2009, Habertürk) bir köşe yazısında "Türk tarihçiliğinin çok önemli bir ismidir. Türkolojinin kurucusu ve büyük ustası Fuad Köprülü'nün yetiştirdiği birkaç öğrenciden biridir ve profesyonel tarihçi kimliğiyle, ardında çok önemli eserler bırakmıştır. Tek bir örnek vereyim: Osmanlı'nın kuruluş dönemi ile ilgili en önemli eser olan "Âşıkpaşazâde Tarihi", 1949'da Nihal Atsız tarafından yayınlanmıştır ve yayınlanmasının üzerinden 60 küsur sene geçmiş olmasına rağmen, bu konudaki tek kaynak, hâlâ Atsız'ın eseridir" sözleri ile vurgulamaktadır.

Özetlemek gerekirse Atsız Türk basınında olduğundan çok farklı yansıtılmakta ve haksızlığa uğramaktadır. Bilim adamlığı, bilimsel literatüre olan katkıları, tarih, edebiyat, bibliyografya konularında yapılan araştırmalarda başvuru başlıca kaynakların kendisine ait olması, geniş kitleleri etkisi altına alan romanları ve şiirleri tamamen görmezden gelinmekte; "kafatasçı", "faşist", "şaman" gibi gerçekle hiç bir ilgisi olmayan ithamlara maruz kalmaktadır.

Atsız (site) "En Sinsi Tehlike başlıklı makalesinde "Hakkımda türlü türlü sözler söyleyen insanlara ve hakiki fikrimi soranlara şunu söylemek isterim ki ben ne faşistim, ne demokratım. Ben, yabancı kaynaklı hiç bir fikri benimsemeye tenezzül etmeyecek kadar milli şuur ve gurura malik bir Türküm. Siyasi, içtimai mezhebim Türkçülüktür" diyerek kendisinin hiç bir gerçek dışı yakıştırma ile ilgisi olmadığını net bir şekilde ifade etmiştir.

Basın Atsız'ı ya , ideolojik nedenlerle bilinçli olarak; ya da yeteri kadar okuyup araştırma gereği duymadığı için kulaktan dolma yüzeysel söylentilere göre haber yaparak yansıtmaktadır. Her iki durum da hiç şüphesiz ki gazetecilik meslek etiği ile bağdaşmamaktadır.

Basının Atsız'a yönelik bu taraflı yaklaşımı, ırkçılık turancılık davasının yapıldığı dönem ve onu takip eden süreçte de söz konusudur. "Prof. Dr. Necmeddin Sefercioğlu'nun tespitine göre; 2 Mayıs 1944'den sonraki günlerde de hemen faaliyete geçirilmiş, yazıları ve haberleri ile kamuoyunu yanıltmaya yöneltilmişlerdi" (Tekin, 2016: 91-92).

Medya, sadece bu konuda değil, politikadan ekonomiye, sağlıktan bilime, eğitimden spora kadar bütün haber ihtisas dallarında aynı yüzeysel, araştırma ve bilgiye dayanmayan, bağlamından kopuk haberciliği benimsemiş durumdadır. Bunun nedeni medya kurumlarının sadece satış gelirleriyle yaşayan bağımsız, özerk yapılar olmamaları; çapraz tekelleşme şeklinde örgütlenmiş, siyasi ve ekonomik güç odaklarına bağımlı durumda olmalarıdır. Bu nedenle medya içeriği de reyting, tıklanma, tiraj ve bunların beraberinde getireceği reklam/ilan gelirleri göz önünde bulundurularak

oluşturulmaktadır. Sloganlardan oluşan dikkat çekici başlıklar, konuyla doğrudan ilgisi olmayan görseller, yine gerçek dışı ve gayri ciddi çarpıtılmış içerikler ile okura değil müşteriye, bu yolla da ilan/reklam verenlere seslenilmektedir. Spekülasyon ve gerçek dışılık ile çerçevelenen haberin küçük bir bölümünde, küçük puntolarla konunun gerçeği yazılsa da, özellikle okuma alışkanlığı düşük toplumlarda bu bilginin dikkate alınması düşük bir ihtimaldir. Nitekim hem medya hem de onun hedef kitlesi olan okurlar bir karşılıklı bağımlılık ilişkisi içerisinde bilgi ve haber değil, slogan ve eğlence arz talep dengesi kurmuştur. Türkiye’de okuma alışkanlığının düşük olduğu çeşitli dönemlerde yapılan çeşitli araştırmalarla bilinmektedir. Örneğin "Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü’nün, 26 ilde yaşları 7 ile 65+ arasında 6212 kişiyle görüşerek, Türkiye’de okur profili ve eğilimlerini belirlemek amacıyla 2011 yılında gerçekleştirdiği “Türkiye Okuma Kültürü Haritası” saha araştırması projesi sonuçlarına göre, Türkiye’de her 4 kişiden birinin kitap okuma alışkanlığına sahip olduğu saptanırken, kişi başına yılda ortalama 7,2 kitap okunduğu tespit edilmiştir" (Karaaslan, 2016:106). Bu yapıdaki bir okur/izler kitleye sunulan taraflı, gerçek dışı ve bağlamından kopuk haberciliğin çok daha zararlı olacağı muhakkaktır.

Medya haber değeri taşıyan konuları işlerken sahiplik yapısından kaynaklanan nedenler, genel yayın politikasından kaynaklanan nedenler, gazetecinin bilgi eksikliği, yetersiz araştırmasından kaynaklanan nedenler ve gazetecinin dünya görüşünden kaynaklanan nedenler ile haberi bağlamından uzaklaştırabilmektedir. Haber konusun sadece yanlış bilgiler ilave ederek aktarmanın yanı sıra, medya görmeyerek, görmezden gelerek de okurlarını yanıltabilmektedir. "Konvansiyonel medya stratejilerinin medya etiği konusunda dikkatimizi çeken bir başka noktası da neyin kadrajın içerisine dahil edildiği değil, neyin dışarıda bırakıldığı ile ilgilidir. O da medyanın gösterme değil, göstermeme stratejisini verir bize" (Altun, 2011:15). Medyanın Nihâl Atsız’a yönelik yaklaşımında bilgiyi çarpıtmanın, olmayan bir davranışın varmış gibi gösterilmesinin yanı sıra onun bilim insanı kimliğini, nesilleri etkisi altına alan romanlar ve şiirler yazmış bir edebiyatçı olduğu gerçeğini görmezden gelmekte, yok saymaktadır. Çığ ve Çığ’ın (2011:34) Reuters Haber Ajansı Gazetecilik El Kitabı’ndan aktardığı gibi, haber değeri taşıyan konunun eksiksiz aktarılması ile ilgili olarak doğruluk ve tamlik ilkelerinin asla hıza kurban edilmemesi gerekmekte, bu ilkelerden taviz verildiği anda Ajans’ın tüm ününü kaybedeceği vurgulanmaktadır. Haber hem doğru, hem de eksiksiz ve tam olmalıdır. Atsız’ın yukarıda bilim insanı kimliğinin aktarıldığı bölümde de ifade edildiği üzere, tarih alanında hâla tek kaynak olarak yararlanılan eserleri bulunmaktadır. Ancak medya olmayan bir kafatası ölçme spekülasyonu üzerinden haber yaparak okurlarını hem yanıltmakta, hem de eksik bilgilendirmektedir.

KAYNAKÇA

- Atsız, Nihâl (2017). Makaleler I, İstanbul, İrfan Yayınları.
- Atsız, Nihâl (2010). Makaleler II, İstanbul, İrfan Yayınları.
- Atsız, Nihâl (2015). Makaleler III, İstanbul, İrfan Yayınları.
- Atsız, Nihâl (2015). Makaleler IV, İstanbul, İrfan Yayınları.
- Atsız, Nihâl (2015). Türk Tarihi Üzerine Toplamalar, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Atsız, Nihâl (2012). Basılmayan Makaleleri, İstanbul, Togan Yayıncılık.
- Atsız, Yağmur (2006). Ömrümün İlk 65 Yılı, İstanbul, Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.
- Bahar, İlhan (2017). Vaktiyle Bir Atsız Varmış, İstanbul, Kemer Yayınları.
- Çığ, Ünsal; Çığ, Eylem (2011). Haber Endüstrisi ve Gazetecilik Etiği, İş Ahlakı Dergisi İGİAD, Turkish Journal of Business Ethics, Kasım November 2011, Cilt Volume 4, Sayı Issue 8, s. 25-60.

- Deliorman, Altan (2014). Atsız Hayatı-Görüşleri-Eserleri, Ankara, Berikan Yayınevi.
- Deliorman, Altan (1978). Tanıdığım Atsız, İstanbul, Boğaziçi Yayınları.
- Ercilasun, Ahmet Bican (2018). Atsız Türkçülüğün Mistik Önderi, Ankara, Panama Yayınları.
- Deliorman, Altan (2014). Atsız, Ankara, Berikan Yayınevi.
- Girgin, Attila (2007). Yazılı İletişimde Meslek İlkeleri ve Basın Konseyi, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, 27. sayı, s. 47-62
- Gömeç, Saadettin Yağmur (2017). Atsız Armağanı II, Ankara, Altınordu Yayınları.
- Gültekin, Ahmet Kerim (2015). Cumhuriyetin Kuruluş Dönemi Açısından Antropoloji ve Irkçılık Tartışmaları Hakkında Görüşler, Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Dergisi, 55, 1, s. 91-111.
- Karaaslan, Sibel (2016). Türk Eğitim Politikasında Okuma Alışkanlığı Reading Habit in the Education Policy of Turkey, Bilgi Dünyası, Dergisi, 17 (1) s. 104-119.
- Karabulak, Ozan (2017). Atsız ve Türkçülüğün Yarım Asrı, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Kılıç, Deniz (2005). Haber Yapma Sürecinin Belirleyici Unsurları ve Basın Ahlakı, Selçuk İletişim Dergisi, 3. cilt, 4. sayı, s. 130-141.
- Mumcu, Uğur (1992). 40'ların Cadı Kazanı, İstanbul, Tekin Yayınevi.
- Özdemir, Cihan (2007). Atsız Bey, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Polat, Abidin (2018). Atsızlı Söyleşiler, İstanbul, Historia yayınları.
- Sertkaya, Osman Fikri (2014). Hüseyin Nihal Atsız Hayatı ve Eserleri, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Sivrioğlu, Ulaş Töre (2015). Aryan Teorisi ve Türk Tarih Tezi, Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, Cilt: 2 Sayı:6, Ağustos, s. 1-27.
- Solak, Ömer (2011). Küçük Ağa Romanının Eleştirel Söylem Analizi, Akademik Bakış Dergisi, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, Sayı: 26, s.1-14.
- Suver, Akkan (1978). Nihâl Atsız, İstanbul, Su Yayınları.
- Tekin, Nergishan (2016). Nihâl Atsız, İstanbul, Kariyer Yayıncılık.
- Uçar, Yasemin (2011). Basın Ahlakı Açısından Haberde Nesnellik Olgusu, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, T.C. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Gazetecilik Bilim Dalı.
- Ülker, Talat (2013). Harşit'in Hırçın Sesi Hüseyin Nihâl, Erzurum, Taş Medrese Yayınları.
- Yıldırım, Hayri (2015). Son Türkçü Atsız, İstanbul, Togan Yayınları.
- Yılmaz, Murat (2015). Nihâl Atsız'ın Tarih Algısı ve Türk Tarihi Hakkındaki Görüşleri, Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 10/9 Summer 2015, p. 469-484

İnternet Siteleri

Büyüköztürk, Şener (2012). Örneklem Yöntemleri

<http://w3.balikesir.edu.tr/~msackes/wp/wp-content/uploads/2012/03/BAY-Final-Konulari.pdf>
(Erişim Tarihi: 10.04.2019)

Atsız, Nihal. "En Sinsi Tehlike"

<https://www.bilgicik.com/yazi/en-sinsi-tehlike-huseyin-nihal-atsiz/> (Erişim Tarihi: 01.04.2019)

Atsız, Yağmur. "Atsız'a Dair", Star Gazetesi, 12.08.2013.

<https://www.star.com.tr/yazar/atsiza-dair-yazi-780825/> (Erişim Tarihi: 30.03.2019)

Bardakçı, Murat. "İdeolojisinden kime ne? Nihal Atsız çok önemli bir tarihçidir", Habertürk Gazetesi, 11.10.2009

<https://www.haberturk.com/yazarlar/murat-bardakci/222174-ideolojisinden-kime-ne-nihal-atsiz-cok-onemli-bir-tarihcidir> (Erişim Tarihi: 20.03.2019)

Ercilasun, Ahmet Bican. "Orkun Dergisi", Yeniçağ Gazetesi, 26.06.2016.

<https://www.yenicaggazetesi.com.tr/orkun-dergisi-38689yy.htm> (Erişim Tarihi: 01.04.2019)

Ercilasun, Ahmet Bican. "Kültürden Uzak, Kültüre Doğrudan Doğru Bağlı Olmayan Bir Milliyetçilik Olamaz.", Milli Devlet Gazetesi, 11.12.2017.

<https://www.millidevletgazetesi.net/ahmet-bican-ercilasun-kulturden-uzak-kulture-dogrudan-dogru-bagli-olmayan-bir-milliyetcilik-olamaz/> (Erişim Tarihi: 30.03.2019)

Ercilasun, Ahmet Bican. "Hüseyin Nihal Atsız Anlatılıyor" TRT Avaz, Gök Kubbemiz Programı.

<https://www.youtube.com/watch?v=RimG92vsHuI> (Erişim Tarihi: 31.03.2019).

Somuncuoğlu, Sadi. " Atsız Buluşması".

<https://www.youtube.com/watch?v=I1WbElnOPeA&t=3579s> (Erişim Tarihi: 31.03.2019)